

ἐλειτούργει, μηδὲ ὡς φροντίσας τοῦ ἀφορισμοῦ. διὰ ταῦτα πάντα καὶ τὰ πρότερα καὶ τὰ ὑστερα ἀπεφάνησαν καὶ αὐθις ἡ ἁγία σύνοδος, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τέλειον εἶναι τούτον καθηρημένον, καὶ μηδέποτε εὐρεῖν ἀνάκλησιν εἰς ἱερωσύνην, κἀν εἴ τι γένηται †.

III. † Ἐτι καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνοδικὴν ἀπόφασιν συνόδου συγκροτηθείσης κατὰ τὴν κζ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς η' Ἰνδ., ἐπει παρήσαν καὶ ἄλλοι τῶν ἀρχιερέων, οἱ μὴ παρόντες τότε, ὁ Ἡρακλείας, ὁ Κυζίκου, ὁ Κερασσοῦντος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Ἀθύρα, οἷς καὶ μεσίταις χρησάμενος ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος ὁ Καβάσιλας ἡξίου συμπαιθεῖας τυχεῖν, ἀνεγνώσθη καὶ αὐθις ἡ ἐξέτασις ἡ περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ συνοδικὴ ἀπόφασις καὶ ἡ πρότερα καὶ ἡ ὑστερα, ὥστε τοὺς μὲν τότε παρόντας τῶν ἀρχιερέων ἀναμνησθῆναι τῶν λαληθέντων, τοὺς δὲ ἀπόντας τότε καὶ νῦν παρόντας μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτων πάντες ὡς ἐκ κοινῆς γνώμης ἀπεφάνησαν, δικαίως γενέσθαι τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν καὶ κανονικῶς καὶ καθηρημένον εἶναι τὸν παπᾶν Καβάσιλαν τέλειον καὶ ἀποκεκομμένον τοῦ τῶν ἱερέων χοροῦ καὶ μηδ' ἂν εἴ τι γένηται, συγχωρηθῆναι αὐτὸν ὅλως, ὥστε ἐνεργεῖν ἱερατικόν τι, μηδὲ ἐλπίδα ἔχειν μελλούσης ἀποκαταστάσεως ἢ ἀνακλήσεως. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐγράφησαν καὶ ταῦτα καὶ ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα †.

IV. † Ἐτι καὶ μετὰ ταῦτα πάντα οὐ πολὺς παρήλθε καιρὸς, καὶ ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος ἤρξατο καὶ αὐθις ἐνοχλεῖν ταῖς θείαις καὶ βασιλικαῖς ἀκοαῖς καὶ καταβοᾶν τῆς ἱεράς συνόδου, ὡς κακῶς ἐξετασάσης τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἀδίκως ἀποφνηαμένης τὴν κατ' αὐτοῦ καταδικην· ἔτοιμος γάρ ἐστιν, ἔλεγεν, ἀποδειξάει, ψευδῆ εἶναι πάντα τὰ κατ' αὐτοῦ λαλούμενα. πρὸς ταῦτα τοίνυν ἐπικαμφθεὶς ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλευδὲς καὶ συμπαιθέστερον ἐπιβλέψας ἐπ' αὐτὸν, μηνυτὰς ἐπεμψε πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον, τὸν τε περιπόθητον θεῖον τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ, κύρ Κωνσταντῖνον τὸν

Ἀσάνην, καὶ τὸν οἰκεῖον τῇ ἁγίᾳ βασιλείᾳ αὐτοῦ, κύρ Ἀλέξιον τὸν Καβαλλάριον, ἀξιοῦντας ὡς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, εἶπερ ἐνὶ δυνατὸν, γενέσθαι τινὰ συμπάθειαν εἰς αὐτόν, εἰ δὲ μὴ, ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἐξετασθῆναι τὰ κατ' αὐτοῦ λαλούμενα, ἐπειδὴ οὐ παύεται διόλου βοῶν, ἀδίκως παθεῖν, καὶ διατεινόμενος ἐτοιμῶς ἔχειν ἀποδείξει ταῦτα ψευδῆ, σκέψεως τοίνυν γενομένης συνοδικῆς ἀπεφάνθη, τὸ μὲν οὕτως ἔχουσῶν τῶν ὑποθέσεων, ὡς ἐξητάσθησαν, γενέσθαι τινὰ συγκατάβασιν, ὥστε συγγνώμῃς τυχεῖν τὸν παπᾶν Κωνσταντίνον, παντελῶς εἶναι ἀδύνατον, τὸ δὲ καὶ αὐθις ἐξετασθῆναι ταύτας καὶ, ὡς ἂν τις εἴποι, τὸ συνοδικὸν κριτήριον αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνακριθῆναι κατὰ τοὺς νόμους καὶ ταῦτα τοῦ βασιλέως ἀξιοῦντος, οὐδὲν ἀπεικός. ἦθεν καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ κεφαλαίων πολλῶν ὄντων, τῶν μὲν ἄλλων καὶ ἀληθῶν ὄντων, οὐ καταδικασθήσεται τέλος ὁ παπᾶς Κωνσταντίνος, τὰ δὲ τρία ταῦτα, ἧρουν τὸ τῆς μοιχορευσίας, τὸ περὶ τοῦ μεγάλου μύρου καὶ τὸ τοῦ βλασφήμου λόγου, ὃν εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· εὐλόγησον, δέσποτα, εἶπερ ἀποδειχθῆεν ἀληθῆ ἢ πάντα ἢ τὰ δύο ἢ καὶ τὸ ἐν μόνον, καθηρημένος ἔσται, καθὼς καὶ πρότερον· ἂν δὲ οἱ μαρτυρήσαντες τοῖς κεφαλαίοις τούτοις ἱερωμένοι εἰπωσιν νῦν ἕτερα καὶ ἐναντία τοῖς προτέροις, ἢ ἀπελεγχθῶσι ψευσάμενοι, τότε αὐτὸς μὲν ἀνεύθυνος ἔσται καὶ συγκεχωρημένος, ἐκεῖνοι δὲ ἀσυμπαθῶς καθαιρεθήσονται. ἤρσαε ταῦτα καὶ τοῖς τοῦ βασιλέως ἀρχουσι καὶ τῷ παπᾷ Κωνσταντίνῳ, καὶ ἔτοιμός ἐστιν, ἔλεγεν, ἀποδείξει ταῦτα ψευδῆ, καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ τότε κατειπόντες αὐτοῦ τὰ ἐναντία λέγουσι καὶ ἀρνοῦνται τὰ ἐνταῦθα γεγραμμένα, ἄλλως γάρ, φησὶν, εἶπον, καὶ ἄλλως ἐγράφησαν. πρὸς ταῦτα ἡ θεία σύνοδος ἀπεφάνηατο, μὴ οὕτως ἔχειν· ὅτι γὰρ οὕτως ἔχουσιν, ὡς ἐγράφησαν, μάρτυρες καὶ οἱ τότε παρόντες ἀρχιερεῖς καὶ ἡ ἐκκλησία πᾶσα, εἰ δὲ ἄλλως λέγουσι νῦν, μέλλουσιν εὐθύνεσθαι. καὶ δῆτα συνόδου συγκροτηθείσης κατὰ μῆνα δεκτώβριον ἐκκαιδεκάτῃ τῆς ἐνάτης ἰνδ., ἡμέρα δευτέρα, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Οὐγγροβλαχίας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Γοτθίας, τοῦ Ρωσίας καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λήμνου ἠρέξαντο ἐξετάζεσθαι τὰ εἰρημένα κεφάλαια καὶ πρῶτον τὸ περὶ τῆς μοιχορευσίας. παρήχθησαν τοίνυν οἱ τότε

παραχθέντες μάρτυρες ἰσρεῖς, ὃ τε Σαβανᾶς καὶ Γεώργιος ὁ Πεταυρᾶς, καὶ ἐρωτηθέντες μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ εἰπεῖν, ὅσον γινώσκουσι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐξεῖπον καὶ ὠμολόγησαν ὑπὸ τῷ ῥηθέντι ἀφορισμῷ αὐτὰ, ἅπερ καὶ πρότερον, ὅπως ἐγράφη πρὸς αὐτοὺς ἡ βούλλα παρὰ τοῦ Θεοφιλοπούλου, καὶ αὐτοὶ γινώσκοντες τὸν ἄνθρωπον ἔχοντα γυναῖκα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οὐκ ἠθέλησαν εὐλογῆσαι αὐτόν, ἀλλ' ἀντέστρεψαν τῷ ταβουλλαρίῳ τὴν βούλλαν. ἐρωτηθέντες δὲ καὶ, πῶς ἐγίνωσκον τοῦτο, εἶπον, ὅτι πλησίον αὐτῶν ἔμενον ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρχετο συνεχῶς ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, ἔβλεπον δὲ καὶ τὸν πενθερόν αὐτοῦ ἐρχόμενον καὶ ὀνειδίζοντα αὐτόν, πῶς ἀφήκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ὁ δὲ Σαβανᾶς προσέθηκεν, ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶδεν αὐτόν εἰς τὴν χώραν τὴν λεγομένην Βιλίκωμιν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄσπητιον αὐτοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. πρὸς ταῦτα ἐρωτηθεὶς ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος, τί λέγει, ὠμολόγησε μὲν καὶ αὐτός, γυναῖκα ἔχειν αὐτόν, πλην ἔλεγε, μὴ ἔχειν ταύτην νομίμως, ἀλλ' ἀνευλόγητον, ὁ δὲ παπᾶς Σαβανᾶς ἔλεγεν, ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ ἰσρέως τοῦ εὐλογήσαντος αὐτόν τοῦτο· ὁ δὲ παπᾶς Κωνσταντῖνος παρήγαγε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα τὴν γυναῖκα, περὶ οὗ ἦν (ἡ) ὑπόθεσις, Ἰωάννην τὸν Ἰραμματᾶν λεγόμενον, ὃς πρότερον μὲν ὑπ' αὐτοῦ διδαχθεὶς ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἔλεγεν, ὕστερον δὲ ἀκούσας τὸν ἀφορισμὸν ὠμολόγησε, μετὰ εὐλογήσεως νομίμου ταύτην ἔχειν. προεβάλετο τοίνυν ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος, ὅτι μετὰ εἰδήσεως τοῦ Θεοφιλοπούλου τοῦτο πεποίηκεν. ἦλθεν οὖν ὁ Θεοφιλόπουλος, καὶ ἐρωτηθεὶς μετὰ ἀφορισμοῦ τὰ αὐτὰ εἶπεν, ἅπερ καὶ πρότερον· εἰ γὰρ καὶ εἰς ἡν μόνος, ἀλλ' αὐτὸς ἔστερξεν αὐτόν, ἵνα ἐρωτηθῆ, καὶ πᾶν, ὅπερ ἂν εἴποι, ἔχη τὸ στέργον. ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ αὐθις αἱ ἐγγραφαι ὑποσχέσεις αὐτοῦ, ἃς ἐποίησεν, ὑποσχεθεὶς, ἵνα ἐὰν εὐλογήσῃ τινὰ χωρὶς βούλλης, καταδικάζεται ἀσυμπαθῶς. προεβάλλετο δὲ καὶ αὐθις, ὅτι διὰ τὸ εὔρειν τὴν γυναῖκα μοιχευθεῖσαν ἀπόντος αὐτοῦ, ἀπέλυσε ταύτην ὁ Ἰραμματᾶς, καὶ οὐκέτι ἐν μοιχείᾳ τὸ δεύτερον συνοικέσιον, δικαίως γὰρ ἐχωρίσθη ταύτης. πρὸς ἅπερ εἶπεν ἡ θεία σύνοδος, ὅτι καὶ ἀληθοῦς ὄντος τούτου, οὐκ εἶχεν ἄδειαν λαβεῖν ἄλλην γυναῖκα, μὴ χωρισάσης τοῦτο τῆς ἐκκλησίας, τὸ δὲ ἐστὶ καὶ ἀμφίβολον· οὐδὲ γὰρ ἐκρίθη ἡ γονή καὶ κατεδικάσθη. εἶτα ἐξητάσθη τὸ περὶ τοῦ βλαττήμου λόγου, ὃν εἶπεν ἀντὶ τοῦ εὐλόγησον, ὄραποτα, καὶ ὁ μὲν παπᾶς Κωνσταντῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἐν τῇ τραπέζῃ

εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, καθημένων πολλῶν καὶ ἐσθιδόντων καὶ πινόντων, ὡς ἀστείον τινα λόγον, ἵνα γελάσωσιν. παραχθέντες δὲ οἱ δύο ἱερωμένοι, ὃ τε Ἀνδρόνικος καὶ Γεώργιος ὁ Χρυσόχθος, καὶ ἐρωτηθέντες μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ, εἶπεν, ὅσον γινώσκουσι, εἶπον, ὅτι παρὰ τοῦ γέροντος ἐκείνου τοῦ πρωτοπαπᾶ ἤκουσαν, ὅτι ὑκονομοῦντο ἵνα λειτουργήσωσιν οἱ δύο, καὶ ἐδίδασκεν ἐκεῖνος αὐτὸν ὡς ἄπειρον ἐντὸς τοῦ ἁγίου βήματος, ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐν τῷ ἴστασθαι ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λειτουργεῖν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· εὐλόγησον, δέσποτα, εἶπεν, ὅτι γαμῆ τὸν συμπένθερόν σου. βουλόμενοι δὲ τοῦτο μαθεῖν καὶ παρ' αὐτοῦ τούτου, ἠρώτησαν αὐτὸν ὑστερον ἐντὸς τοῦ ἁγίου βήματος ἀποροῦντες καὶ ἐκπληττόμενοι, εἰ ἀληθῶς εἶπε τὸν λόγον τοῦτον ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ καὶ ἐν τοιοῦτῳ τόπῳ, ὃ δὲ καὶ ὁμολόγησε· τούτο φανερώς ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ προσέθηκε· καὶ τὴν συμπενθεράν σου. πρὸς ταῦτα διέκρινεν ἡ θεία σύνοδος, μὴ ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ πρωτοπαπᾶ ἐκείνου τοῦτον καταδικάζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ τοῦ παπᾶ Κωνσταντινου, ἣν εἶπε πρὸς τοὺς ῥηθέντας ἱερεῖς. ὃ δὲ ἀντεπήγαγε, μὴ μάρτυρας εἶναι τοὺς εἰρημένους ἱερεῖς, ἀλλὰ κατηγοροὺς, καὶ οὐ χρὴ πιστεῦσθαι αὐτούς, πρὶν ἂν δείξωσι ταῦτα διὰ μαρτύρων, ὅπερ οὐκ ἐφάνη οὕτως ἔχον· κατηγορος γὰρ ὁ παπᾶς Πανορμηνός ἦν, καὶ μάρτυρας παρήγαγε τούτους, ἀλλ' οὐδ' ἐχθροὶ τούτου ἐφάνησαν, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν· εἰ γὰρ καὶ οὐ δι' ἐγκληματικά, ἀλλὰ διὰ χρηματικά τινα ἐκρίνοντο μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ βασιλικῷ σεκρέτῳ, ἀλλ' ὑστερον ἐφιλιώθησαν μετ' αὐτοῦ, καὶ συνελειτούργων αὐτῷ καὶ συνήσθιον, ὅπερ οὐκ ἐχθρας, ἀλλὰ φιλίας σημεῖον ἦν, καὶ οὐκ αὐτοὶ μόνον ἦσαν οἱ ἐγκαλοῦντες αὐτῷ, ἀλλὰ πάντες οἱ κληρικοὶ τῶν Βλαχερνῶν. τούτων οὕτω παρηκολουθηκότων διεγνώσθη καὶ ἀπεφήνατο ἡ θεία σύνοδος, ἐπιψηφισαμένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἀδύνατον εἶναι συγχωρηθῆναι αὐτὸν ποτὲ εἰς τὴν ἱερωσύνην, ἀλλὰ διὰ βίου παντός εἶναι καθηρημένον καὶ ἀποκεκομμένον τοῦ τῶν ἱερέων χοροῦ, καὶ ἐάν ποτε ζητήσῃ καὶ ἄλλην ἐξέτασιν, μὴ ἐξακουσθῆναι παρὰ τινος, ἀλλ' ἀποδιώκεσθαι παντάπασι καὶ ἀποκεκλεισμένην εἶναι τέλεον κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ἱεράς συνόδου καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν δικαστηρίου θύραν †.

V. † Οὐδὲ μετὰ ταῦτα πάντα πάλιν ἠσούχασεν ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος, ἀλλὰ καὶ αὐθις ἠνώχλησε ταῖς θείαις καὶ βασιλικαῖς ἀκοαῖς, καὶ αὐθις μηνύματα διὰ τῶν εἰρημένων ἀρχόντων ἐπέμφθησαν πρὸς τε τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ πρὸς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, περὶ μὲν τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ οὐδένα λόγον λέγοντα, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις καθηρέθη συνοδικῶς, καθηρημένον εἶναι, ἀξιούντα δὲ μόνον, εἴπερ ἓνι εὐκολον, ἐπιτραχήλιον φορεῖν καὶ τὰς λοιπὰς ἱερατικὰς ὑπηρεσίας ποιεῖν, πλὴν μόνης τῆς λειτουργίας, συνόδου τοίνυν συγκροτηθείσης περὶ τοῦτου, τῶν αὐτῶν ὄντων ἀρχιερέων καὶ σκέψεως πολλῆς γενομένης, ἀπεφάνθη συνοδικῶς, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, μὴ εἶναι δίκαιον τοῦτο, μηδὲ εὐλόγον, ἀλλὰ καὶ λίαν παράνομον· τὸ σύμβολον γὰρ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου τάξεως καὶ ἀξίας τὸ ἐπιτραχήλιον ἓνι ὁ γούν συνοδικῶς καθαιρεθεὶς δι' αἰτίας εὐλόγους πολλάκις πῶς ἐπιτραχήλιον φορέσει καὶ ἱερατικὴν ὑπηρεσίαν τινὰ ποιήσει, ἀνάξιος κριθεὶς ταύτης; πῶς δὲ καὶ καθηρημένῳ δώσομεν χώραν ὑπὲρ τῶν βασιλέων εὐχεσθαι καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν, ἀνὴρῳ τυγχάνοντι; οὐδέπω γὰρ εἶδομεν μέχρι καὶ νῦν γενόμενόν ποτε τοιοῦτον. εἰ δὲ καὶ ἄπαξ γέγονέ ποτε, οὐ χρὴ τὰ τοιαῦτα τὴν ἐκκλησίαν ὡς νόμον δέχεσθαι καὶ παραβαίνειν πατέρων ὄρια, ἅπερ ἐκεῖνοι καλῶς ἔθεσαν. ἀπεφάνθη τοίνυν, μήτε εἰς ἱερωσύνην ποτὲ εὐρεῖν τοῦτον ἀνάκλησιν, μήτε περὶ τοῦ ἐπιτραχηλίου ζητηθῆναι, ἀλλ' εἴπερ ποτὲ κινήσει τὸν περὶ τοῦτου λόγον, μηδὲ εἰσακούεσθαι, ἀλλ' ἀποδιώκεσθαι παντελῶς ἀπὸ τοῦ συνοδικοῦ κριτηρίου, ὡς ἐνοχλοῦντα καὶ βασιλικαῖς ἀκοαῖς καὶ σύνοδον ἐπιβαρύνοντα καὶ πατριάρχην ἀκαίρως παντάπασιν καὶ ἀλόγως † *).

CCCLXII. (6892—1384) february. ind. VII.

Promissio presbyteri Styliani Sparteni.

† Ἐγὼ Στολιανὸς πρεσβύτερος ὁ Σπαρτηνὸς τὴν παροῦσαν μοῦ ὑπόσχεσιν ποιῶ πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην καὶ αὐθέντην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς οὐ μὴ εὐρεθείην πώποτε ὁμιλήσας τῇ τοῦ Βουτζᾶ γυναικί, μεθ' ἧς

*) Haec quinque acta in codice obliterata sunt.

ὑποπεύθην εἰς ἔγκλημα καὶ κατηγορήθην συνοδικῶς ἕνεκεν τούτου, οὔτε εἰς τὸ οἶκημα αὐτῆς, οὔτε μὴν ἐν ἑτέρῳ τινὶ τόπῳ· εἰ δ' οὖν, ἵνα καθαιρῶμαι ἀσυμπαθῶς καὶ δίχα τινὸς οἴκτου, καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις, καὶ ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα φεβρουάριον τῆς ζ' ἰνδ. †.

† Ο εὐτελής υερεὺς Στιλυανος ο Σαρντηνος
τα ἀνοθεῖν γεγραμμένα στεργον ὑπεγραφα †.

CCCLXIII. (6893—1384) octobri. ind. VIII.

Promissio Constantini Cabaſilae.

† Ἐπεὶ ὑπὸ προπετείας κινηθεὶς ἀφόρισα τὸν ταβουλλάριον τὸν Θεοφιλόπουλον, διὸ καὶ ἀφωρίσθην παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης, τοῦ οἴκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς τολμητίας καὶ αὐθάδης, πολλὰ δὲ παρακαλέσας ἔτιχον συμπαθείας, ὑπόσχομαι διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, ἵνα μὴ ἀφορίσω ποτὲ τινά, εἰ δὲ τολμήσω ἐκβαλεῖν ποτὲ τοιοῦτον λόγον ἀπὸ τοῦ στόματός μου, ἵνα διαμένω ἐγὼ ἀφωρισμένος διὰ βίου παντός. τούτου γὰρ χάριν ἐποίησα καὶ τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. η' †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς Κωνσταντῖνος ὁ Καβασίλας †.

CCCLXIV. 6892 (1384) maio. ind. VII.

Patriarcha donat ecclesiae magnum Oeconomiam et vineam, constituens, ut pars reddituum distribuat ecclesiasticis.

† Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἴκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν κρίμασιν οἷς οἶδε θεὸς ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν πατριαρχικὸν ἀνεληθοῦσα θρόνον καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν παραλαβούσα, ἐπεὶ περ εὖρεν αὐτὴν κτημάτων μὲν καὶ πραγμάτων καὶ προσόδων ἑτησίῳ, ἅπερ ἐν τῇ πρὶν εἶχεν εὐδαιμονία, πάντων ἀστερηθεῖσαν ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων στενότητος καὶ ἀνωμαλίας, τοὺς δὲ τοῦ κλήρου πάντας, μεγάλους τε καὶ μικροὺς, πένητας καὶ ἀπόρους καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦντας αὐτῶν καὶ δουλείαν μὲν καὶ ἐκάστην ἀπονέμοντας πολλὴν καὶ τὰ δυνατὰ γηβαλλομένους ἐν ταῖς μεγίσταις

των ὑποθέσεων τῇ ἐκκλησίᾳ κοινῶς καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, μάλιστα τοὺς τῶν πολλῶν ὑπερέχοντας, τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας καὶ αὐτοὺς τὴν δυνατὴν ἕκαστον δουλείαν εἰσφέροντας, ἕλιγον δὲ ἢ οὐδὲν κέρδος ἔχοντας, πετηνῶν δὲ βίον ζῶντας καὶ καθ' ἑκάστην ἐκδεχομένους, εἴ τι περ ἂν ἐξαίφνης κατὰ τύχην ἐξ ἀέρος ἐπελθόν τὴν πολλὴν αὐτῶν παραμυθῆσθαι ἐνδείαν. ταῦτα τοίνυν εὐροῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἔλεον λαβοῦσα τῆς κατεχούσης αὐτοὺς ἐσχάτης ταλαιπωρίας (τὰ γὰρ περιλειφθέν ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ ἐπέτειον εἰσόδημα οὐδὲ εἰς μικρὸν μέρος τῆς καθόλου φωταγωγίας ἐστὶν ἀρκετὸν) δεῖν ἔγνω τρόπον θεραπείας τὸν δυνατὸν εἰσαγαγεῖν, εἴπερ οἶόν τε, καὶ κτῆμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφιερῶσαι, δι' οὗ κατ' ἔτος ἔξουσιν οἱ τοῦ κλήρου μέρος τι προμηθείας ἕκαστος· καὶ ἐπειδήπερ τὸ χωρίον τοῦ Οἰκονομίου χώρα μὲν ἦν πρότερον μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ὑποκειμένη τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ μεγάλῃ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν ἀρξαμένης τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, ἦτις τὰ τῶν Ῥωμαίων ἠφάνισεν ἅπαντα καὶ εἰς οὐδὲν ἀποκατέστησεν, διεφθάρη καὶ αὕτη καὶ πεδίον ἀφανισμοῦ γέγονε, διασπαρέντων ἄλλων ἀλλαγῶν τῶν ἀνθρώπων, τῶν πλειόνων δὲ καὶ αἰχμαλωτισθέντων, λίαν ὀλίγων περιλειφθέντων τῶν ἐτι περισωζομένων τῆς ἐκκλησίας ἀνθρώπων καὶ ἐλαττόνων ἢ δέκα καὶ αὐτῶν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐκεῖ φρούριον ἐν ἄλλῃ κατοικησάντων χώρα, καὶ οὐδὲν εἶχεν ἡ ἐκκλησία ἐξ αὐτῆς, εἰ μὴ μερικὴν τινα μορτὴν ἀπὸ τῶν κατασπειρόντων ἐν αὐτῇ ξένων ἀνθρώπων, ἡ μετριότης ἡμῶν οἴκοθεν καὶ παρ' ἑαυτῆς καὶ ἐξ οἰκείων ἐξόδων οὐκ ὀλίγα ἐκένωσε χρήματα· οὐδὲ γὰρ ἔχει τις εἰπεῖν, τῆς ἐκκλησίας εἶναι ἐκεῖνα, ἐπεὶ μηδὲ πολλοὺς τινὰς χρόνους ἀργήσασα καὶ ἔξωθεν ἐρανισαμένη ταῦτα, καθὼς τινες τῶν πρὸ ἡμῶν, ὅτε καὶ λείψανον ἦν μερικῆς τινος εὐδαιμονίας ἐτι περισωζόμενον, τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλ' ἅμα τε τὴν ἐκκλησίαν παρέλαβε καὶ τοῦ ἔργου ἠρέξατο, ὅτε καὶ τῆς μάχης ἐπικρατούσης ἀπὸ τε γῆς καὶ θαλάττης ἀπορία μεγίστη πάντοθεν ἦν, ὡς ἅπαντες ἴσασιν. εὐδοκίᾳ τοίνυν καὶ συνεργίᾳ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ κόπῳ πολλῷ καὶ πόνῳ καὶ σπουδῇ καὶ τῶν ἡμετέρων καλογήρῳ, οὐδὲ τοῦ καιροῦ κἂν εὐκόλῳ τότε τυγχάνοντος, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ἐναντιωμένου, πρὸς ἅπερ ἄλλοι τινὲς καὶ τοῦ ἔργου ἀφάμενοι καὶ πολλὰς καταβαλόντες ἐξόδους ἠλιγγίασαν, ἂν καὶ τέλος ἀπέστησαν τούτου, ἐδυνήθημεν εἰς τέλος τὸ ἔργον ἀγα-

γειν και τὸν πύργον, ὡς ἔχει σήμερον, οἰκοδομησάι, τῆς μὲν ἡμετέ-
 ρας προθυμίας ἐλάττω, μείζονα δὲ τῶν πραγμάτων και τοῦ παρόντος
 καιροῦ, εὐεργετηθέντες και σεπτὸν χρυσόβουλλον παρὰ τοῦ κρατίστου
 και ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ τῆς ἐκκλησίας προαγωνιστοῦ και
 προμάχου, διοριζόμενον κατὰ μέρος, ἅπερ εὐεργετεῖ, διὸ και νῦν ἤρ-
 ξατο πληθύνεσθαι και ἀξιάνεσθαι και ἀγαθὰς ἐλπίδας παρέχειν και
 πλειόνων εισοδημάτων τοῦ καιροῦ προϊόντος (σὺν θεῷ δὲ εἰρή-
 σθω) οὐ μὴν ἀλλὰ και ζευγάρια συνεστήσατο ἢ μετριότης ἡμῶν, και
 ἀμπέλιον κατεφύτευσε, και τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν και χρεῖαν τοῦ πύρ-
 γου και τὰ ἄλλα τὰ ἀναγκαῖα οἰκοθεν και παρ' ἑαυτῆς πάντα κατε-
 βάλετο, ὡς ἐξωδιασθῆναι μέχρι τῆς σήμερον διὰ πάντων ἀπὸ τοῦ
 κελλίου μου ὑπέρπυρα μόνα ἐπέκεινα τῶν πέντε χιλιάδων βίβλα τῶν
 εἰς τροφήν και πόσιν ἐξωδιασθέντων εἰδῶν, ἐπεὶ δὲ και ἀμπέλιον εἰ-
 ρὲν ἢ μετριότης ἡμῶν πέραν ἐν τῷ Βραχοφάγῳ ἄρτι τότε καταφυτευ-
 θὲν παρὰ τοῦ χρηματίσαντος πρὸ ἡμῶν πατριάρχου και πολλῆς δεό-
 μενον ἐπιμελείας, ἔμελλε δὲ τέλος ἀφανισθῆναι τῆς μάχης ἐπικρα-
 τούσης, μηδενὸς τολμώντος διαπερᾶν ἐκεῖ, και τοῦτο πολλῆς κηδεμο-
 νίας ἠξίωσε και προνοίας· τοσαύτην και γὰρ ἐξοδὸν κατεβάλετο και
 ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης και νῦν γεγονοίας εἰρήνης ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς
 ὑπερβαλέσθαι τὴν αὐτοῦ τιμὴν πολλαπλασίως τὰς ἐξόδους. ταῦτα τοί-
 νυν ἐξωδιάσα και κατεβαλόμην εἰς τὴν χώραν τοῦ Οἰκονομίου και εἰς
 τὸ εἰρημένον ἀμπέλιον, οὔτε δι' ἑμαυτὸν, οὔτε διὰ τοὺς ἡμετέρους καλο-
 γήρους· τρεφόμεθα γὰρ ἀπὸ τοῦ κελλίου μου, ὡς και πρότερον, οὔδε-
 νὸς δεόμενοι τῶν ἀναγκαίων, χορηγοῦντας ἄνωθεν τὰ πάντα τοῦ θεοῦ,
 ἀλλ' οὐδὲ διὰ μόνον τὸν μέλλοντα μετ' ἐμὲ γενήσεσθαι πατριάρχην, ἀλλὰ
 πολλῇ πλέον, ὡς εἴρηται, διὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς, ὅθεν και ὡς περὶ
 ἡμετέρων κτημάτων τὸν λόγον ποιουμένη ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐπειδήπερ
 ἡμέτερά εἰσιν, ὑπὲρ ὧν τοσαῦτα κατεβαλόμην, ὡς ἐν τύπῳ διαθήκης
 τὸ παρὸν ἀπολύει σιγγιλιῶδες γράμμα, δι' οὗ και ἐν ἀγίῳ παρακε-
 λεύεται πνεύματι, ὡς ἂν πρῶτον μὲν διαμένωσι τὰ τοιαῦτα πάντα,
 και ὁ πύργος και τὰ ζευγάρια και τὸ ἐν αὐτῷ ἀμπέλιον και οἱ προσ-
 καθεσθέντες ἄνθρωποι και τὰ λοιπὰ πάντα, ὅσα εἰσὶν ἐν αὐτῷ κτι-
 νητὰ τε και ἀκίνητα, ὅσα τε ἐγένοντο ἕως τοῦ νῦν, και ὅσα γενήσου-
 νται ἕως τέλους τῆς ἡμετέρας ζωῆς, και τὸ ἐν τῷ Βραχοφάγῳ ἀμπέ-
 λιον ἀφιερωμένα πάντα τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ και μηδὲν τολμησάι

ποτε ἀποσπᾶσαι ἐξ αὐτῶν τὸ τυχόν ἢ ἀπὸ τῶν κτημάτων ἢ ἀπὸ τῶν εισοδημάτων, κἂν ὅποιος ἂν καὶ εἴη, κατὰ τὴν ἰσχυρὴν καὶ περιληψίν τοῦ σεπτοῦ χρυσοβολλοῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος. ἔπειτα λέγει καὶ διατάσσεται ἡ μετριότης ἡμῶν περὶ μὲν τῆς χώρας τοῦ Οἰκονομίτου καὶ τῶν εισοδημάτων αὐτῆς, ἐκβαλλομένων πρότερον τῶν ἐξόδων, τὰ μὲν τρίτα λαμβάνειν τὸν πατριάρχην χάριν τοῦ κελλίου αὐτοῦ, τὰ δὲ διμοῖρα λαμβάνειν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ μερίζειν αὐτὰ πρὸς ἑαυτοὺς ἀναλόγως ἕκαστον πρὸς τὴν ἰδίαν τάξιν καὶ τὸν βαθμὸν καὶ πρὸς τὸν κόπον αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμπελίου τοῦ περατικοῦ λαμβάνειν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς, ὅσον ἂν μέρος ὁ πατριάρχης διακρίνη, εἰς τὴν ἐκείνου γὰρ διάγνωσιν ἀνατίθῃσι τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν. ταῦτα τοίνυν τυπωθέντα καὶ διαταχθέντα παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὸ κύρος ὀφείλουσιν ἔχειν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ τὸ βέβαιον καὶ ἀρραγὲς καὶ ἀμετακίνητον· ὥστε γὰρ οὕτω ταῦτα ἀνυπερθέτως καὶ ἀπαραιτήτως γενέσθαι καὶ μηδένα τολμῆσαι καταλῦσαι τι τῶν ἐμπεριειλημμένων τῶ παρόντι σιγιλλίῳ γράμματι μέχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου, τὸν ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος ἄλυτον καὶ φρικώδη καὶ βαρότατον ἀφορισμὸν ἐκφωνεῖ ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ τοῦ ἐπιχειρήσοντος εἰς κατάλυσιν τούτου ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει, κἂν ἐν ὅποιῳδῆποτε καταλόγῳ καὶ τάξει καὶ σχήματι διατελῶν τυγχάνῃ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιωδὲς γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα μᾶιον τῆς Ϛ' ἰνδ. τοῦ ςωηβ' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Πώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCLXV. 6893 (1384) octobri. ind. VIII.

Patriarcha confirmat electionem episcopi Limniorum, Ioseph, conferens ei administrationem metropoleos Amasaeae.

† Γράμμα συστατικὸν τοῦ ἐπισκόπου Λιμνίων †.

I. † Ἐφθασε μὲν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λιμνίων, κύρ Ἰωσήφ, πλανηθεὶς καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπωλείας, τοῦ ἀσεβοῦς Τάγαρι, καὶ ἐξ ἐρημίας τοῦ κωλύσοντος· κάλαι γὰρ ὁ τῆς Ἀμα-

τείας ἀρχιερέως τὸν τόπον ἐκείνον καταλειπὼν, ἄλλης ἐπελάβετο ἐκκλη-
 σίας· ὁ Τάγαρις πρεσβύτερον τοῦτον εὐρών, ἐπίσκοπον Λιμνίων χειρο-
 τονεῖ· ἐπεὶ δὲ ὁ χρηματίσας πατριάρχης Μακάριος, ἐπι Σεβαστείας
 ὢν μητροπολίτης, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην αὐτοῦ ἀπήρχετο, ἔλαβε
 παρὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου τότε ψήφον τε καὶ ἀνάθεσιν, ὡς ἂν τοὺς
 εὐρεθέντας εὐλαβεῖς ἀνδρας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀφ' ὧν ὁ Τάγαρις ἐχει-
 ροτόνησεν, ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸς ἐκείνους χειροτονῆ. ἀπελθὼν
 οὖν καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀμασειας μέρη καὶ εὐρών τὸν ῥηθέντα ἐπίσκο-
 πον Λιμνίων παρ' ἐκείνου μὲν τοῦ ἀσελγοῦς χειροτονηθέντα, μαρτυ-
 ρηθέντα δὲ παρὰ πάντων τῶν ἐκεῖ καὶ ἱερωμένων καὶ ἀρχόντων τα-
 πεινὸν καὶ φρόνιμον καὶ εἰρηγικὸν καὶ καταστάσεως καὶ πολιτείας
 θεοφιλοῦς ἀντιποιοῦμενον, ἐπίσκοπον τοῦτον Λιμνίων ἐχειροτόνησεν.
 ἐπεὶ γοῦν οὗτος ἤδη καὶ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα παρεγένετο, προ-
 τροπῇ αὐτῆς καὶ διακελεύσει, καὶ τοιοῦτος ἔδοξεν, οἷος εἴρηται, καθὼς
 καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ μεμαρτύρηται, προσεδέξατο τοῦτον καὶ ἡ μετριότης
 ἡμῶν, καθὼς καὶ ἐχειροτονήθη, καὶ στέργει τοῦτον ἐπίσκοπον Λιμνίων,
 καὶ διαγινώσκει καὶ παρακελεύεται, ἐπίσκοπος οὕτω εἶναι καὶ ὀνομά-
 ζεσθαι καὶ τιμὴν ἔχειν καὶ καθέδραν καὶ στάσιν ἐπισκόπων, καθὼς
 δηλονότι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες τῶν μητροπολιτῶν ἐπίσκοποι, καὶ κατέχειν
 αὐτὸν τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ταύτην ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεμποδίστως καὶ
 ἱεουργεῖν καὶ χειροτονεῖν καὶ θείους ναοὺς καθιεροῦν καὶ πᾶν ἄλλο
 πράττειν ἐκκλησιαστικόν, ὡς γνήσιον ἀρχιερέα ταύτης, ὀφείλοντα καὶ
 παρὰ πάντων τῶν ἐκεῖ τῆς προσηκούσης ἀπολαύειν ἀγάπης τε καὶ
 εὐλαβείας καὶ τιμῆς, ἐπεὶ πατὴρ αὐτῶν ἐστὶν οὗτος πνευματικὸς, καὶ
 παρ' αὐτοῦ μέλλουσιν ἐκεῖνοι λαμβάνειν καὶ δεχέσθαι τὸν ἁγιασμόν.
 τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν
 μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. η' †.

II. † Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος
 ἀνατίθησι τῷ θεοφιλοστάτῳ ἐπισκόπῳ Λιμνίων, κρητῷ Ἰωσήφ, τὴν οἰ-
 κονομίαν καὶ διοίκησιν πάσης τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἀμασειας,
 ἧς δὴ καὶ ὀφείλει ἀπελθὼν ἐκεῖ ἐπιλαβέσθαι τῆς ἐκκλησίας ταύτης

καὶ πάσης τῆς ἐνορίας αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ὑθενδήποτε διαφερόντων αὐτῇ δικαίων τε καὶ προσόδων καὶ προνομίων καὶ φροντίζειν τῆς αὐτῶν συστάσεως καὶ διαμονῆς καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον βελτιώσεως καὶ αὐξήσεως, διδάσκειν τε ὡς ἄρχιερεὺς αὐτοὺς τὰ ψυχωφελεῖ καὶ σωτήρια, ὥστε τοὺς μὲν ἱερωμένους τύπον εἶναι τῆ λαῶ τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας· ἡμεῖς γὰρ ἄλλας ὑφειλομεν εἶναι τῆς γῆς, ὅσοι τῶ τῆς ἱερωσύνης ἐτιμῆθημεν ἕψαι, καθὼς ὁ κύριος εἶρηκε, καὶ τὸ φῶς ἡμῶν λάμπειν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, τὸν δὲ λαὸν ὑπέκειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τοῖς ἱερεῦσι καὶ μὴ ἀνθίστασθαι, μηδὲ ἀντιλέγειν. ἐκχωρεῖ γοῦν αὐτῶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτε δεήσει, καὶ ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους χειροτονεῖν, πρεσβυτέρους προβιβάζειν, πνευματικούς πατέρας ἐγκαθιστάν καὶ πᾶν ἄλλο πράττειν ἐκκλησιαστικὸν δίχα μόνης τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὑφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ ἱερωμένων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστωνόμου πληρώματος τὴν προσήκουσαν ἀποδιδόναι τούτῳ στοργὴν καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν, εἰδύτων, ὡς ἡ πρὸς αὐτὸν στοργὴ καὶ ὑποταγὴ καὶ εὐπειθεια εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναφέρεται καὶ δι' αὐτῆς εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν διαβαίνει, οὗ τὴν εἰκόνα φέρει ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς, εἴ τις ἀντιλέγειν αὐτῶ πειραθεῖη καὶ ἀντιπράττειν, εὐθυσυνθήσεται κανονικῶς, κἂν ὑπότιος καὶ ἡ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῶ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ὑφείλει δὲ ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ λειτουργίαις μνημονεύειν τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἀμασειας, ἐπεὶ διὰ τὸ ἀποδημεῖν τόνδε τὸν μητροπολίτην τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκκλησίας καὶ μὴ δυνάμενον ἀπελθεῖν ἐκεῖ, καὶ ταῦτα παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος πολλάκις ἀναγκασθέντα εἰς τοῦτο, παρέδωκε τῷδε τῶ ἐπισκόπῳ τὴν πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτῶ ἐξουσίαν, ὡς δικαίῳ καὶ ἐξάρχῳ, τούτους μόνον διδάσκειν καὶ ἀγιαζεῖν, τοῦ δὲ ἰδίου ἀρχιερέως μνημονεύειν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τε καὶ συνήθειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τοῦ μηνὸς ὁκτωβρίου ἐνδ. ἡ †.

CCCLXVI. (6893—1384) octobri. ind. VIII:

Hieromonachus Lazarus promittit obedientiam.

† Ἐγὼ ὁ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ Καλέος ἱερομόναχος Λάζαρος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπύτου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εὐρίσκωμαι εἰς πᾶσαν ὑποταγὴν τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν μου εἰρηνικὸς καὶ ἀνενόχλητος, καὶ ἀπονέμω πρὸς αὐτοὺς τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ εὐπειθειαν. εἰ δὲ εὐρεθίην ποτὲ τὰ ἐναντία ποιῶν καὶ ὕχλησιν καὶ ὕβρεις ἐκχέων πρὸς αὐτοὺς, καθὼς ἀπὸ αὐθαδίας ἐποίησα πρότερον, ἵνα καθαιροῦμαι ἀσυμπαθῶς. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις καὶ ἐπεστρώθη τῷ ἱερῷ κώδικι δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς ἡ' ἰνδ. †.

CCCLXVII. (6893—1384) novembri. ind. VIII.

Patriarcha metropolitam Sugdaeas et hieromonachum Isidorum iubet dirimere controversias ortas inter metropolitae Chersonis et Gothiae.

† Ἐπεὶ πρὸ χρόνου τινὸς συνέβησαν οὐκ ὀλίγα σκάνδαλα μετὰ τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶν, τοῦ τε Χερσῶνος καὶ τοῦ Γοιθίας, περὶ τῆς ἐνορίας τῆς Σοκήτας, τῆς Παρθενίτας, τῆς Λαμπάδος, τῆς Ἀλούστας, τῆς Φούνας καὶ τῆς Ἀλανίας, ἑκατέρου αὐτῶν ἀντιποιοουμένου τῶν χωρῶν τούτων, καὶ ἐγένετο μὲν εἰρήνην ἐνταῦθα ἐπιδημησάντων αὐτῶν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον, νῦν δὲ ἀναστάντες οἱ κληροὶ τῶν ἐκκλησιῶν τούτων καὶ οἱ τῶν χωρῶν ἄρχοντες στασιάζουσι καὶ πρὸς μεγάλας χωροῦσι μάχας, ὥστε καὶ πρὸς φόνους χωρεῖν περὶ τούτων, οἱ μὲν λέγοντες, ἀνήκειν ταύτας τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Χερσῶνος, οἱ δὲ τῆς Γοιθίας, ἡ μετριότης ἡμῶν εἰς ἀνεύρεσιν ἀκριβῆ τῆς ἀληθείας τοπικὴν ἐκεῖ γενέσθαι τὴν ἐξέτασιν ἀνεφάνητο· καὶ ἰδοὺ ἀνατίθησι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σουγδαίας καὶ Φούλλων, ὑπερτίμῳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ τῷ τιμιωτάτῳ ἱερομονάχῳ κυρῷ Ἰσιδώρῳ, κατὰ πνεῦμα υἱῷ αὐτῆς, ὡς ἡμετέρῳ καλογῆρῳ καὶ τοῦ κελλήου μου, τὴν περὶ τούτων ἐξέτα-

σιν, καὶ διακελεύεται, ὡς, εἰ μὲν ἀπελθόντες ἐκεῖ δυνηθεῖεν εἰρηνεῦσαι καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὸν λαόν, ὥστε στέργειν τὴν προγεγονοῦσαν κατάστασιν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἢν ἐγγράφως ἐκάτερος τῶν ἀρχιερέων κατέχει, καλόν, τοῦτο καὶ θεῷ καὶ ἡμῖν ἀρεστόν, εἰ δ' οὐ δυνησονται, ἵνα ἀναγαγόντες πάντας τοὺς ἐκεῖ γέροντας ἄνδρας καὶ τῶν λοιπῶν ὑπέρχοντας φρονήσει καὶ ἀγαθῷ τρόπῳ καὶ συνειδήσει, ἐκφωνήσῃ βάρως ἀφορισμοῦ κατ' αὐτῶν, ὡς ἂν εἴπωσι, τίνος ἐνορίας εἰσὶν αἱ δηλωθεῖσαι χώραι, εἴτε τῆς Χερσῶνος, εἴτε τῆς Γοτθίας, καὶ πᾶν, ὅπερ ἂν εὕρωσι ἀπὸ τῆς ὑμολογίας καὶ μαρτυρίας αὐτῶν, γράψωσιν ἐκεῖ καὶ ὑπογράψωσι διὰ τὸ ἀδιάβλητον, καὶ διακομίσωσι τοῦτο τῇ ἡμῶν μετριότητι. ὀφείλουσι οὖν τοῦτο ποιῆσαι καθαρῶς καὶ ἐπιμελῶς, ὡς τοῦ θεοῦ ἄνωθεν ἐφοροῦντος, παρόντων καὶ τῶν δύο ἀρχιερέων, τοῦ τε Χερσῶνος καὶ τοῦ Γοτθίας. ἔτι ἀνατίθηναι αὐτοῖς ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ περὶ τῆς πατριαρχικῆς χώρας τῆς Γαλιτίας, ὡς ἂν ἐξετάσωσι περὶ τῶν ἐκεῖ σεβασμίων ἐκκλησιῶν, καὶ ὅσας ἂν εὕρωσι καθιερωθεῖσας εἰς σταυροπήγια, εἴτε παρὰ ἀρχιερέως Γοτθίας, εἴτε παρὰ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, καταστήσωσι ταύτας εἶναι ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ διοίκησιν, καὶ μνημονεύωσι τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος, οὐδὲ γάρ, ὅτι καθιερώθησαν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Γοτθίας, ἐξάρχου ὄντος πατριαρχικοῦ, διὰ τοῦτο εἰσὶ καὶ τοῦ Γοτθίας οἱ ναοὶ, ἀλλ' εἴπερ ἔχει καὶ ὁ Γοτθίας ἐκεῖ τόπον καὶ καθιέρωσε ναοὺς ὡς ἰδίους, ἐκείνους ὀφείλει ἔχειν, ὅσοι δὲ καθιερώθησαν μὲν παρ' ἐκείνου, ἐν τῇ πατριαρχικῇ δὲ χώρᾳ, κακεῖνοι πατριαρχικοὶ εἰσιν. ὅσους γοῦν εὕρησους τοιούτους ναοὺς, ὀφείλουσιν ἄνευ λόγου τινὸς καταστήσαι ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν διοίκησιν εἶναι, κατὰ τὴν ἄνωθεν ἐπὶ τούτοις συνήθειαν. τούτου γὰρ χάριν ἀκολέλυται αὐτοῖς καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Ἔῤῥε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. η' †.

CCCLXVIII. (6893—1385) Augusto ind. VIII.

Patriarcha metropolitae Chersonis subiecit ecclesiam Cinsanis, quamquam sit metropolitae Gothiae.

† Πιττάκιον πατριαρχικόν εἰς τὸν Χερσῶνος †.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Χερσῶνος καὶ ὑπέριτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῆ. χάρις εἶη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. γινώσκεις, ὅπως ὅτε ἦλθες ἐνταῦθα μετὰ τοῦ Γοτθίας ἐκείνου, τοῦ κυροῦ Θεοδοσίου, καὶ ἀκρίνεσθε περὶ τῶν ἐνοριακῶν δικαίων τῶν ὑμετέρων ἐκκλησιῶν, οὐδαμῶς εὐρέθη, ὅτι ἡ Κινσάνου ἐπὶ τὴν ἐνορίαν τελεῖ τῆς Χερσῶνος, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ πολλῶν ἀνεφάνη, ὅτι τῆς Γοτθίας ἦν ἀνωθεν, ἐπεὶ δὲ ὁ μητροπολίτης ἐκεῖνος ὡς καλὸς ἀνθρώπος τὴν εἰρήνην βουλόμενος καὶ τὸ ἀνενόητον ἠθέλησε, καὶ παρητήσατο ταύτην, ἕστερξε τοῦτο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ κατέστησε διὰ γραμμάτων, ὡς ἂν κατέχη ἐκάτερον μέρος, ὅσον ἕστερχθη. ἐκεῖνος μὲν οὖν καὶ οὕτως εἰρήνευε, καὶ οὐδεμίαν ὕχλησιν ἐκίνησέ ποτε, σὺ δὲ πάντα τρόπον ἐποίησας καὶ πᾶσαν ἐκίνησας μηχανήν, ἵνα λάβῃς καὶ τὸ ἄλλον μέρος, ὅσον ἐκεῖνος ἐκράτει, καὶ πολλάκις γραφάσης τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα εἰρηνεύῃς καὶ ἐμμένῃς τοῖς γεγραμμένοις παρ' ἡμῶν, οὐδέποτε κατεπέσειθης, ἀλλὰ τελευσταῖον ἔπεμψας ἐνταῦθα τὸν παπᾶν Γεώργιον, παρακαλῶν καὶ θεόμενος δι' αὐτοῦ, ἵνα γένηται ἐξέτασις αὐτόθι τοπικῆ. ἀναγκασθεῖσα τοίνυν ἡ μετριότης ἡμῶν ἔπεμψε τὸν τιμιώτατον ἱερομόναχον κῦρ Ἰσιδώρον, καὶ οὐδὲ αὐτῷ μόνῳ ἀνέθηκεν ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν ἐξέτασιν, ἀλλ' ἔταξε καὶ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Σουγδαίας, ὃν καὶ σὺ γινώσκεις ἀνθρώπον λίαν καλὸν καὶ εὐσυνειδήτον, οἱ καὶ ἐλθόντες αὐτόθι ἐποίησαν τὴν ἐξέτασιν ἀποθανόντος τοῦ Γοτθίας. ὅσα τοίνυν ἐποίησας σὺ κατ' αὐτῶν, καὶ ὅσα κακὰ ἐνεδείξω, καὶ πύσας ὁλοκλήτους κατεσκεύασας, καὶ ὅτι συνεφωνήσατε, ἵνα ἀπέλθῃτε μετὰ ὀλίγων ἀνθρώπων, σὺ δὲ εἶχες στρατὸν κεκρυμμένον καὶ κατέστησας, ἵνα σφάξωσιν αὐτούς, εἰ καὶ ὁ θεὸς ἐβουλήθη καὶ διέφυγον τὰς ἐνέδρας σου, πάντα ἤκουσέν ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ γινώσκει ἀκριβῶς. ἔπρεπεν οὖν οὐκ αὐτὰ ταῦτα, ἵνα ἐλθῆς ἐνταῦθα καὶ κριθῆς συνοδικῶς καὶ καθαιρεθῆς. ἄλλη γὰρ αἰτία εἶπερ οὐκ ἦν, κἄν τοῦτο μόνον, ὅτι τὸ ἄκαλον τῆς Γοτθίας, τὸ γράμμα τὸ ἡμέτερον, κατέλυσας λαβὼν ἀπὸ τῶν χειρῶν

τοῦ ἡμετέρου ἐξάρχου, ἰκανόν ἦν καταδικάσαι σε τέλεον. καὶ πόθεν ἔμαθες τὴν τοιαύτην παιδευσιν, ἵνα καταλύης τὰ γράμματα μου, ἔπερ ἐποίησέ ποτε οὐδὲ βασιλεὺς; δίκαιον μὲν οὖν ἦν ἐλθεῖν σε ἐνταῦθα καὶ δοῦναι δίκην περὶ τῶν τοιούτων, διὰ δὲ συγκατάβασιν ἀφίημι τοῦτο πρὸς τὸ παρὸν, θέλω δὲ, ἵνα μοι πέμψης χωρὶς λόγου τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὸ καταλελειμμένον, ὅποιον ἂν εἴη, γράφει δὲ καὶ παρακαλεῖται σοὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τελευταίαν ταύτην ἀπόφασιν περὶ τῆς ὑποθέσεως. μητρολίτης Ἰοσθίας ἐχειροτονήθη ψήφῳ συνοδικῇ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀνθρώπος καλὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ἐνάρετος καὶ φρόνιμος καὶ εἰρηνικὸς, ἀνενόχλητος καὶ πεπαιδευμένος, τῶν τοῦ κελλεῖοῦ μου καλογηρῶν εἰς, ἐν ἀπεδεχόμενῳ ἐνταῦθα εἶναι, ὑπ' ἀνάγκης δὲ ἐγένετο. ἔπρεπεν οὖν, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως εὐρέθη, ὅτι ἡ Κινσάνους τῆς Ἰοσθίας ἐνι, (ἵνα) λάβῃ αὐτὴν νῦν ὁ Ἰοσθίας διὰ γράμματός μου· ὅτι δὲ αὐτὸς ἐνι καλόγηρός μου καὶ στέργει, ὅσον ἐγὼ λέγω, διὰ συγκατάβασιν λέγω, ἵνα κρατῆς σὺ μόνην τὴν Κινσάνους καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὅσα ἂν ᾧσιν, ἔχῃ ὁ Ἰοσθίας. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ νῦν εἰρηνεύεις καὶ παύση τῶν προτέρων σκανδάλων καὶ τῆς ταραχῆς, καλόν, εἰ δὲ ἀκούσω, ὅτι ἐποίησάς τι σκάνδαλον μέχρι καὶ τοῦ μικροτάτου, καὶ τὴν Κινσάνους ἀπολέσειν μέλλεις, ἵνα λάβῃ αὐτὴν ὁ Ἰοσθίας, καὶ ἐνταῦθα ἐλεύσῃ συνοδικῶς κριθησόμενος, καὶ καθαιρεθῆσῃ ἀσυμπαθῶς. τοῦτό σοι γράφω τελευταῖον, καὶ πρόσεχε αὐτῷ, μήποτε μεταμεληθῆς· τότε γάρ καὶ τὰ προγεγονότα παρὰ σου πάντα ἐξετασθήσονται, καὶ οὐδεμία ἔσται συμπάθεια ἢ συγγνώμη, καθὼς γίνεται νῦν. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. η' †.

CCCLXIX. (6893—1395) agosto. ind. VIII.

Patriarcha suscipit patronatum monasterii S. Georgii in urbe Capha, constituens, ut sit et nominetur patriarchale.

† Γράμμα περὶ τοῦ ἐν τῷ Καφᾶ μοναδρίου τοῦ Ἀσθλάνη ἐκείνου †.

† Ἐπεὶ ὁ ἐν τῷ Καφᾶ εὐρισκόμενος Ἀσθλάνης, ὁ μαρκέσης ἐκεῖνος, ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, ἀνήγειρε μονόδριον εἰς ὄνομα τιμώμενον

τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, ᾧ καὶ προσεκύρωσε καὶ ἀφιέρωσε καὶ ἀτήματα τινα, ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν καθέστησεν ἐπιτρόπους ἑπτὰ ἐνδιαθήκως, ὡς ἂν ἐπιμελῶνται καὶ οἰκονομῶσιν αὐτὸ, διαταξάμενος, ὡς ἂν ἀποθανόντος τοῦ ἐνός ἐκλέγεται ἕτερος παρὰ τῶν ἑξ, ὥστε μὴ ἐλαττωθῆναι ποτε τοὺς ἑπτὰ, διαμένη δὲ τὸ μονῦδριον ἀνενόχλητον παρὰ τε τῶν συγγενῶν αὐτοῦ καὶ παρὰ παντός ἑτέρου. ἄρτίως δὲ δι' ἀσφάλειαν κλειονα καὶ ἀνενοχλησίαν τοῦ μονῦδρίου ἐζήτησαν οἱ εἰρημένοι ἐπίτροποι, ἔχειν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος βοήθειαν καὶ σὺναρσιν, παραδόντες αὐτῇ καὶ τὴν ἐφορείαν καὶ κτητορίαν τοῦ μονῦδρίου τούτου, καὶ ἐδεήθησαν τυχεῖν καὶ γράμματος αὐτῆς εἰς βεβαίωσιν, ἢ μετριότης ἡμῶν τὴν δέησιν αὐτῶν προσδεξαμένη τὸ παρὸν ἀπολύει γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται, ὡς ἂν πρῶτον μὲν ἀπολαύῃ τὸ εἰρημένον μονῦδριον τῆς πατριαρχικῆς βοήθειας καὶ ἐπισκέψεως καὶ δεφενδεύσεως, καὶ ἔχῃ κτήτορα καὶ ἐφορον τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ πατριαρχικὸν εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι, τηρουμένου δηλονότι τοῦ ὀφειλομένου κανονικοῦ δικαίου πρὸς τὸν ἀρχιερέα τοῦ τόπου, τοῦ τε μνημοσύνου καὶ τῶν λοιπῶν δικαίων, ἔπειτα οἰκονομῆται καὶ οἰκοκυρεῦνται παρὰ τῶν εἰρημένων ἐπιτρόπων, ὡς καὶ πρότερον, μετὰ συνειδήσεως καὶ φόβου θεοῦ, ὀφειλόντων διοικεῖν τὰ κατ' αὐτὸ, μηδενὸς τῶν ἐκείνου συγγενῶν ἢ καὶ τῶν ἀλλοτρίων ὀφείλοντος διενοχλεῖν τῷ μονῦδριῳ ἢ τοῖς ἐπιτρόποις αὐτοῦ μέχρι καὶ τοῦ τυχόντος· εἰ γὰρ τις τὸ σύνολον διενοχλήσει αὐτοῖς ἢ ἀπαιτήσῃ τι ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐφορείαν ζητήσῃ καὶ διοίκησιν πραγμάτων ἢ ἄλλο τι πράξῃ παρὰ τὸ θέλημα τῶν ἐπιτρόπων, ἀφωρισμένον ἔχει αὐτὸν ἢ μετριότης ἡμῶν, ὅποιος ἂν εἴη. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. ἡ †.

CCCLXX. 6894 (1386) martio. ind. IX.

Synodus subiicit metropolitae Chersonis ecclesiam Cinsanus.

† Πράξις τῷ Γοτθίας περὶ τῆς Κινσάνου †.

† Φθάνει πρὸ τινῶν ἡδὴ χρόνων ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Χερσῶνος καὶ ὑπέρτιμος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, οὐ καλῶς διατεθεὶς περὶ τὴν τῆς

Γοτθίας ἐνορίαν, ἀλλ' ἐνοχλῶν ἀεὶ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Γοτθίας ἐκείνῳ, κυρῷ Θεοδοσίῳ, καὶ βουλόμενος λαβεῖν τὴν αὐτοῦ ἐπαρχίαν. ἐπεὶ μὴ εὖρεν εὐκόλον ἐκεῖ τοῦτο ποιῆσαι, ἀνέδραμεν ἐνταῦθα εἰς τὸν χρηματίσαντα πρὸ ἡμῶν, καὶ γράμμα λαμβάνει παρ' ἐκείνου σιγγιλιῶδες, οὐδένα μὲν λόγον ἔχον δικαίου, οὐκ ἐξέτασιν, ὡς ἐν τοῖς τοιοῦτοις εἴθισται, οὐ κρίσιν συνοδικήν, οὐ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως ἀπόφασιν, ἀλλ' ὅτι μόνον πτωχῇ, φησὶν, ἐστὶν ἡ τῆς Χερσῶνος ἐκκλησία, δεῖ λαβεῖν αὐτὴν τὴν τῆς γείτονος ἐνορίαν. τοιοῦτον τοίνυν σαθρὸν θεμέλιον ὑποθέμενον τὸ γράμμα ἀποτέμνει μὲν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γοτθίας μέρος πολὺ, ἀποσπᾷ δὲ τῆς μητροπόλεως Σουγδαίας ἕτερον οὐκ ὀλίγον, καὶ προστίθησι τῇ τῆς Χερσῶνος ἐκκλησίᾳ. ἐνταῦθεν ὀχλήσεις καὶ σκάνδαλα μεταξὺ τῶν ἀρχιερέων, καὶ οἱ τοῖς ἄλλοις τὴν εἰρήνην διδάσκειν ἐπιτετραμμένοι παρὰ θεοῦ καὶ παράδειγμα σφᾶς αὐτοὺς κελευσθέντες διδόναι εἰς τὸ ἐναντίον ἅπαν ἐχώρησαν, καὶ κατ' ἀλλήλων ὠπλίζοντο. ὅθεν καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν κρίμασιν οἷς οἶδε θεὸς ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν πατριαρχικὸν ἀνεληθοῦσα θρόνον δεῖν ἔγνω θεραπείαν τὴν δυνατὴν εἰσαγαγεῖν καὶ εἰρηνεῦσαι τοὺς ἀρχιερεῖς μαχομένους. μετακαλεσαμένη τοίνυν αὐτοὺς εἰς τὴν ἱερὰν καὶ μεγάλην σύνοδον, τῆς ὑποθέσεως ἐξετάσει δοθείσης καὶ βασάνῃ συνοδικῇ, ὃ μὲν Γοτθίας γράμματα προεκόμιζε καὶ δικαιώματα παλαιὰ, δι' ὧν ἐδείκνυε, τῆς ἐνορίας αὐτοῦ εἶναι τῆς Κινσῶνους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, περὶ ὧν ἡ διένεξις, καὶ τελευταῖον γράμμα σιγγιλιῶδες συνοδικὸν τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κυροῦ Φιλοθέου, διαλαμβάνον, τοῦ Γοτθίας εἶναι ταῦτα, ὃ δὲ Χερσῶνος οὐδὲν ἕτερον εἶχεν ἐμφαίνισαι, εἰ μὴ τὸ εἰρημένον γράμμα τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου. ἔδοξε τοίνυν τότε συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, πρὸς τὸν Γοτθίας ἀποβλέπειν τὸ δίκαιον, ἐπεὶ δὲ ὁ Χερσῶνος οὐκ ἔληγε τῆς ὀχλήσεως, ἀλλὰ βοῆς τὰ πάντα πληρῶν ἀδικεῖσθαι διετίετο, καὶ ἄνω καὶ κάτω πάντα ἐποίει, ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν εἰρήνην, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ ἀνενόχλητον αὐτῶν βουλομένη, συγκαταβατικώτερον διατεθείσα, στέρξαντος τοῦτο καὶ τοῦ Γοτθίας, τὴν μὲν Κινσῶνους καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία τὸν Χερσῶνος ἔχειν ἀπεφῆνατο, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὅσα ἂν ᾧσιν, ἔχειν τὸν Γοτθίας, καὶ οὕτως αὐτῶς εἰρηνεῦσασα καὶ γράμμασιν ἑκάτερ' ἐφοδιάσασα περὶ τούτου διαλαμβάνουσιν εἰρηρικῶς πρὸς τὰ οἰκεία ἐξέπεμψεν. ἦν ταῦτα καὶ ὁ μὲν

Γοτθίας εἰρήνευε, τοῖς παρ' ἡμῶν δεδογμένοις ἀρκούμενος καὶ μηδε-
 μιαν ὀχλήσιν προξενῶν, ὁ δὲ Χερσῶνος ἐνταῦθα μὲν ἔδοξεν εἰρηνευ-
 σαι, ἐκεῖ δὲ γενόμενος καὶ αὐθις τῆς ὀχλήσεως ἤρξατο, καὶ λαβεῖν
 καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Γοτθίας ἐβούλετο, καὶ πέμψας πρὸς τὴν ἡμῶν με-
 τριότητα διὰ γράμματων μὲνυει καὶ πρέσβων, ἐξέτασιν γενέσθαι
 τοπικὴν ἔδειτο· ἔτοιμος γάρ ἐστιν, ἔλεγεν, ἀποδείξαι, πάντα ταῦτα
 τῆς ἐνορίας εἶναι τοῦ Χερσῶνος. καὶ γράφει μὲν ἡ μετριότης ἡμῶν
 ἀναγκασθεῖσα, ὥστε πέρασ λαβεῖν τὴν ὑπόθεσιν, πρὸς τὸν ἱερώτατον
 μητροπολίτην Σουγδαίας καὶ Φούλλων καὶ ὑπέριμον, ἐν ἁγίῳ πνεύ-
 ματι ἀγαπητὸν ἀδελφόν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν,
 πέμπει δὲ καὶ ἐντεῦθεν τὸν τιμώτατον ἱερομόναχον, κῆρ Ἰσιῶρον,
 ὡς ἂν ἐνωθέντες καὶ ἀπελθόντες ἐκεῖ τοπικῶς ποιήσωσι τὴν ἐξέτα-
 σιν ἀπὸ μαρτυρίας γερόντων ἐρωτηθέντων μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ.
 ἀπῆλθον μὲν οὖν ἐκεῖ, πρὶν δὲ τὴν ἐξέτασιν ποιῆσαι κατὰ τὴν πρὸς
 αὐτοὺς ἡμετέραν ἀνάθεσιν, ἀπολείπει τὸν βίον ὁ Γοτθίας, ὅθεν καὶ
 καιροῦ λαβόμενος ὁ Χερσῶνος ἐπιτηδείου ἔσπευσε γενέσθαι τὴν ἐξέ-
 τασιν χηρευούσης τῆς ἐκκλησίας Γοτθίας· καὶ γίνεται μὲν ἡ ἐξέτα-
 σις, ἀναφαίνεται δὲ διὰ πάντων, πάντα τῆς Γοτθίας εἶναι, καὶ ἡ Κιν-
 σάνους καὶ τὰ περὶ αὐτὴν καὶ πάντα, ὅσα ὁ Χερσῶνος κρατεῖ. ἐν
 τούτοις χειροτονεῖται ὁ γὼν ἱερώτατος μητροπολίτης Γοτθίας, ὑπέρι-
 μος καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος
 καὶ συλλειτουργός, ὁ κῆρ Ἀντώνιος, καὶ δεῖται τῆς ἡμῶν μετριότητος,
 ἔχειν τὴν κατ' αὐτὸν ἐκκλησίαν τὸ οἰκεῖον δίκαιον, ἐπειδὴ περ ἐλ-
 θὼν καὶ ὁ ἱερομόναχος κῆρ Ἰσιῶρος ἐνεχείρισεν ἐγγράφως τὴν γε-
 γονοῦσαν ἐξέτασιν τῇ ἡμῶν μετριότητι, πάντα κατὰ μέρος διαλαμβά-
 νουσαν. ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν, ἔτι φειδομένη τοῦ Χερσῶνος καὶ περι-
 ποιουμένη τὸ ἀνενόχλητον, καὶ αὐθις πρὸς τὸν Χερσῶνος ἔγραφεν,
 ὥστε κρατεῖν καὶ ἔτι τὴν Κινσάνους μόνην καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία,
 τῶν δὲ λοιπῶν παντελῶς ἀποσχέσθαι καὶ μηδαμῶς αὐτὰ ζητεῖν, ἐπεὶ
 εἰάν ὅλως γένηται τι σκάνδαλον παρ' αὐτοῦ μέχρι καὶ τοῦ μικροτά-
 του, λήφεται καὶ τὴν Κινσάνους ὁ Γοτθίας, ὡς ἰδίαν ἐνορίαν αὐτοῦ.
 ἐπεὶ δὲ ἀρτίως ὁ Γοτθίας ἀπερχόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐση-
 τησεν ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος προκαθημένης συνοδικῶς, συνεδρια-
 ζόντων αὐτῇ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπέριμων, τοῦ Πρα-
 κλείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Οὐγγρο-

βλαχίας, τοῦ Μόνεμβασίας καὶ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Ῥω-
σίας, ὡς ἂν ἡ ἀπόφασις αὐτῆ γεννηται γνώριμος καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ,
καὶ ἀποκαταστῆ διὰ πράξεως συνοδικῆς δι' ἀσφάλειαν, ἤδη πρότερον
ἀναγνωσθέντος συνοδικῶς τοῦ πρὸς τὸν Χερσῶνος γράμματος τῆς ἡμῶν
μετριότητος καὶ στεργθέντος παρὰ πάντων τῶν ἀρχιερέων, ἀποφηνα-
μένων, πολλῇ χρήσασθαι συγκαταβάσει τὴν ἡμῶν μετριότητα πρὸς
τὸν Χερσῶνος, τὸ παρὸν ἀπολύει σιγίλλιωδες γράμμα συνοδικῶς, δι'
οὗ καὶ παρακλεῖσθαι ἐν ἁγίῳ πνεύματι, μόνην τὴν Κινσάνους καὶ τὰ
περὶ αὐτὴν χωρία κρατεῖν τὸν Χερσῶνος καὶ πλεον οὐδέν, τὰ δὲ λοιπὰ
πάντα, ὅσα ἂν ᾖσι, κατέχειν τὸν Γοτθίας ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασει-
στως, ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, ὡς τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ὄντα
καὶ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτῆς τελούοντα. ἂν μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ Χερ-
σῶνος εἰρηνεύῃ, καὶ παύσῃται τῶν προτέρων σκανδάλων καὶ τῆς τα-
ραχῆς, εὖ ἂν ἔχοι· εἰ δὲ καὶ ἔτι τὰ αὐτὰ ποιεῖ καὶ ἐγείρει τὸ τυ-
χόν σκάνδαλον μέχρι καὶ τοῦ μικροτάτου, ἢ πρὸς τὴν ἡμῶν μετριό-
τητα γράψει βοῶν ἀδικεῖσθαι καὶ ἀπαιτῶν πάλιν αὐτὰ, ἐκπεσεῖται
τέλεον καὶ ὧν ἔχει νῦν, καὶ λήψεται ὁ Γοτθίας καὶ τὴν Κινσάνους
καὶ τὰ περὶ αὐτὴν κατὰ τὴν γενομένην ἐκεῖ τοπικὴν ἐξέτασιν, καὶ
καθέξει ταῦτα ὡς τῆς ἐνορίας αὐτοῦ δίκαια κατὰ ἀναφαίρετον ἐξου-
σίαν καὶ κυριότητα. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ τε καὶ τῇ
κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ Γοτθίας καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς
ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς
ἐνισταμένης θ' ἰνδ. τοῦ ςωλιδ' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τῷ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς
πατριάρχης †.

CCCLXXI. (6894—1386) martio. ind. IX.

*Patriarcha committit metropolitae Gothiae administrationem pagi patriarcha-
lis Ialitis.*

† Ἐνταλμα τῷ Γοτθίας περὶ τῆς Γαλιτίας †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἀνατίθησι τῷ
ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Γοτθίας καὶ ὑπερίμῳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγα-
πητῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ συλλειτουργῷ, τὴν ἐξαρχίαν καὶ διοίκησιν

τῆς πατριαρχικῆς χώρας τῆς λεγομένης Βιαιλίτας, ὅστις καὶ ὀφείλει ἐπιβλέπειν αὐτὴν καὶ πάντας τοὺς εὐρισκομένους ἐν αὐτῇ ἱερωμένους καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ κυρίου λαὸν τῶν χριστιάνων, ὥστε παραινέειν καὶ διδάσκειν καὶ εἰσηγεῖσθαι τοῦτοις τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια, ἔχων ἄδειαν ἱερουργεῖν ἐν ταῖς εὐρισκομένοις ἐν αὐτῇ πατριαρχικοῖς ναοῖς ἀκωλύτως, ἀναγνώστας σφραγίζειν, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, θείους καὶ ἱεροὺς ναοὺς καθιεροῦν ἐπὶ σταυροπηγίᾳ πατριαρχικῇ, πνευματικούς πατέρας ἐγκαθιστᾶν καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν τὰ ἀρχιερατικὰ δέχρα μόνῃς τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ἀναφερομένου μόνου τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς· ἐπεὶ δὲ τινες τῶν μητροπολιτῶν Ἰουθίας, κατὰ καιρὸν λαβόντες ἐξαρχικῶς τὴν εἰρημένην πατριαρχικὴν χώραν, πλησίον τῶν πατριαρχικῶν ναῶν, μᾶλλον δὲ ἐντὸς αὐτῶν ἕτερα θυσιαστήρια συνεστήσαντο παρὰ τὴν διαταγὴν τῶν ἱερῶν κανόνων, ἐπ' ὀνόματι ἑαυτῶν ταῦτα πῆξαντες, πράγμα πεποιηκότες καθαιρέσεως ἄξιον (οὐδεμίαν γὰρ ἄδειαν ἔχουσιν ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς θυσιαστήρια ἰστᾶν ἴδια· καθὼς ἐπ' ἐκκλησίας ὑπόσχονται ἐν ταῖς ὁμολογίαις αὐτῶν) παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ ταῦτα πάντα πατριαρχικὰ λογίζεσθαι καὶ τὸν πατριάρχην ἐν αὐτοῖς μνημονεύεσθαι μόνον. ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ κτημάτων τινῶν τῶν ἐκεῖσε ναῶν ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅτι κατέχονται παρὰ τινῶν, προβαλλομένων, ὡς ἠγόρασαν ταῦτα παρὰ ἐξάρχων τινῶν, ἀνατίθησι καὶ περὶ τούτου τῇ μητροπολίτῃ, ὡς ἂν σπουδάσῃ καὶ ἀγωνίσῃται ἐπαναλαβεῖν ταῦτα καὶ ἀποδοῦναι ταῖς ἐκκλησίαις, οὐδὲ γὰρ εἶχον ἄδειαν οἱ ταῦτα πωλήσαντες τοῦτο ποιῆσαι. ὀφείλουσιν οὖν οἱ κατέχοντες ταῦτα, καὶ ὅσα καὶ οἱ ἂν ᾧσι, μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ φρικώδους ἀπολῶσαι αὐτὰ καὶ παραλαβεῖν τοὺς ἔχοντας αὐτὰ ἱεροὺς ναοὺς, περὶ δὲ τοῦ εἰσοδήματος τῆς εἰρημένης χώρας τῇ μητροπολίτῃ θαρρεῖ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ὡς ἡμέτερον καλογήριον καὶ ὡς συνειδησιν ἔχοντι, ὡς ἂν ἅπαν τὸ εἰσοδήμα κέμπῃ ἀνελλιπῶς εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ μαρτίῳ ἐνδ. ἐνάτης †.

CCCLXXII. (6894—1386) maius. ind. IX.

Metropolitae Corinthi, evarcho totius Peloponnesi, diὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκανῶς τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίας χρείας ἐκ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ conferuntur per adiunctionem metropolis Christianopolitanae, μὴ δυναμένη ἔχειν γνήσιον ἀρχιερέα. Eisdem conferuntur δι' ἑτέρου πατριαρχικοῦ γράμματος πάντα τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πατριαρχικὰ δίκαια ἐξαρχικῶς κατὰ τὴν ἀναγεγραμμένην ἰνδικτον †.

CCCLXXIII. (6895—1387) februario, aprili. ind. X.

Promissiones duorum clericorum.

† Ἐγὼ πρεσβύτερος ὁ Ἀθανάσιος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς, ἐπεὶ ὠδηγήθη ἐκ Θεοῦ, καὶ συνεπάθησέ μοι εἰς ἅπερ ἐπλημμέλησα ἀπὸ περιπετείας καὶ συναρπαγῆς, καὶ ἕνεκα τῶν ὑβρεῶν ὧν κατὰ τοῦ πνευματικοῦ ἐξέχεον, καὶ δέδωκέ μοι τὴν ἱερωσύνην μου, ὑφείλω καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διάγειν καλῶς καὶ ἔχειν θύραν φυλακῆς περὶ τὰ χεῖλη μου καὶ μήτε κατὰ τοῦ πνευματικοῦ, μήτε καθ' ἑτέρου τινὸς ὑβρεις ἀλλοκότους κινήσαι· ἔτι τε ὑφείλω τηρεῖν τὴν ἱερατικὴν πολιτείαν καὶ κατάστασιν ἀκριβῶς καὶ μὴ πωλεῖν καπηλικῶς οἶνον ἐντὸς τοῦ ὁσπητίου μου, ἀλλὰ καὶ τὴν λοιπὴν μου πολιτείαν καὶ τοῦ οἴκου μου διατηρεῖν ἀμεμπτον, καθὼς ἐστὶ προσήκον. εἰ δὲ εὔρεθῆιν μὴ φυλάξαι ταῦτα πάντα, καθὼς νῦν ὑπόσχομαι, ἵνα καθαιρῶμαι διχα τινὸς οἴκτου καὶ συμπαθείας. τούτου γάρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις, καὶ ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα φεβρουάριον τῆς ι' ἰνδ. †.

† Ἀθανάσιος ἱερεὺς στέργον ὑπέγραφα †.

II. Ἐγὼ ὁ ἱεράμοναχος Θεόφιλος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς, ἐπεὶ ὠδηγήθη ἐκ Θεοῦ καὶ συνεπάθησέ μοι, καὶ δέδωκέ μοι τὴν ἱερωσύνην μου, οὐ μὴ εὔρεθῶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μεθ' ἧς κατηγοροῦμαι καὶ ὑποπτέομαι,

οὔτε εἰς τὸ οἶκημα αὐτῆς ὑφείλω ἀπέρχεσθαι· εἰ δὲ εὐρεθείην ποτὲ εἰς τὸ οἶκημα αὐτῆς ἢ ἄλλοθε ὀμιλῶν ἐκείνη, ἵνα καθαιρῶμαι ἀσυμπαθῶς. τούτου γὰρ χάριν καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις ἐγράφη κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον τῆς ε' ἰνδ. †.

† Θεόφιλος ἱερομόναχος στέργων ὑπέγραφα †.

CCCLXXIV. (6895—1387) maio. ind. X.

Patriarcha declarat falsas esse accusationes institutas a patriarcha Macario in metropolitam Serrarum.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σερρών καὶ ὑπέρτιμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι, προκαθημένη συνοδικῶς, συνεδριάζοντων αὐτῇ καὶ ἄλλων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μονεμβασίας, τοιάνδε τινὰ ἀναφορὰν ἐποιήσατο· ὡς τέταρτον ἤδη χρόνον ἄγει, ἀφ' οὗ τῇ κακίστῃ περιέπεσον αἰχμαλωσία, δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ταλαιπωρῶν αἰεὶ καὶ ταῖς ἀπὸ τούτων συμφοραῖς πιεζόμενος, καὶ νῦν πωληθεὶς ἐπὶ μεγάλῃ τιμῆματι καὶ ἐγγυητὰς δοὺς φιλοχρίστους ἀνθρώπους ἐξήλθε περιπατῶν καὶ πλανώμενος καὶ ζητῶν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν χριστιανῶν, ὡς ἂν ἐλευθερώσῃ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς. ἐπεὶ τοίνυν τοσοῦτον ἔχει χρόνον καὶ οὐχ ἔσχεν ἐλευθερίαν ἱεραργῆσαι, ὥστε κοινωνῆσαι τῶν ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων καὶ ἀγιασθῆναι, ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος μετὰ προτροπῆς αὐτῆς τοῦτο ποιῆσαι, ἔνθα ἂν αὕτη διακρίνη. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν εἶχε μὲν ἐτοίμως τὴν ζήτησιν αὐτοῦ δεξασθαι δικαίαν οὖσαν καὶ εὐλογον καὶ ἀποπληρωθῆναι ταύτην· ἀλλ' ἐπεὶ, ἀφ' οὗ κρίμασιν οἷς εἶδε θεὸς ἀνῆλθεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ἡ μετριότης ἡμῶν εὗρεν ἐν τοῖς ἱεροῖς κώδιξι τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας γεγραμμένα τινὰ ἐγκλήματα κατὰ τοῦτου δὴ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Σερρών, φόνων κατηγορίαν ἔχοντα, ἐπὶ τοῦ χρηματίσαντος πρὸ ἡμῶν πατριάρχου γενόμενα, ψευδῆ μὲν καὶ ἀνυπόστατα καὶ σαθρὰ καὶ προδήλως κατεγνωσμένα, ὅμως μέγιστοι δεόμενα ἐξετάσεως κανονικῆς, ἐκέλευσεν ἡ μετριότης ἡμῶν δι' ἀσφάλειαν ἑαυτῆς ἀναγνωσθῆναι ταῦτα ἐπὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου καὶ εἰπεῖν μὲν τὸν Σερρών ὑπὲρ ἑαυτοῦ, εἴ τι καὶ εἰπεῖν ἔχει, εἰπεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς, τίνα γνώμην ἔχουσι περὶ αὐτῶν. ἀναγνωσθέν-

των τοίνυν, ἐρωτηθεὶς ὁ Σερρῶν ἀπεκρίνατο οὕτως· ὅτι πρῶτον μὲν οὐδεὶς, φησί, ἀγνοεῖ, πῶς διέκαιτο πρὸς ἐμὲ ὁ χρηματίας πατριάρχης, ὅτε γὰρ ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Σερρῶν φήψω συνοδικῇ παρὰ τοῦ τρισημακαρίστου καὶ ἀοιδίμου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου, κυροῦ Φιλοθέου, ἐκεῖνος μητροπολίτης ὢν Σεβαστείας, ἔχων καὶ ἄλλους δύο τῶν ἀρχιερέων συνεργούς, οὐκ ἠθέλησε δοῦναι γνώμην, καὶ ἐγὼ μὲν νικησάσης τῆς τῶν πλειόνων φήψου κανονικῶς ἐχειροτονήθη, οἱ δὲ φιλονεικῶς ἀντιλέγοντες κατὰ τὸν κανόνα παρωράθησαν· ὥς δὲ συχωρήσει θεοῦ ἐξῆλθε μὲν τοῦ πατριαρχείου ὁ ἅγιος ἐκεῖνος, παρέλαβε δὲ τὴν ἐκκλησίαν οὗτος, καὶ πατριάρχης οἰκουμενικῶς προεβλήθη, πάντα λίθον ἐκίνει τρόπους ἐξευρεῖν καὶ μηχανὰς συσκευάσαι, ὥστε με τῆς ἐκκλησίας ἐξῶσαι καὶ παντελῶς διαφθεῖραι καὶ οὐ μόνον τῆς τιμῆς με καθελεῖν καὶ τῆς πνευματικῆς ἀξίας, ἀλλὰ καὶ σωματικῇ παραδοῦναι κινδύνῳ, καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν πρὸς ἐμὲ μὲν οὐκ ἔγραψεν ἐκεῖνος, οὐδὲ ἐδεξάμην ὅλως ἐκείνου γράμματα, πρὸς δὲ τοὺς ὑπ' ἐμὲ κληρικούς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν ἔγραφεν, ἵνα με ἐκβάλωσι τῆς ἐκκλησίας μου γυμνὸν μετὰ ὕβρεων καὶ πληγῶν καὶ, εἰ δυνατόν, μηδὲ τὸν τελευταῖον χιτῶνα ἐάσωσί με φορεῖν· ἀλλὰ καὶ τὰ νῦν ἀναγνωσθέντα κατ' ἐμοῦ πάντα ἐκείνου δόλοι καὶ συσκευαί εἰσιν· ἐγὼ γὰρ, εἰ καὶ πρὸς ἐμὲ λέγει γραφῆναι γράμμα ἐκείνου, ἵνα ἔλθω καὶ κριθῶ, εἰ δὲ μὴ, ἵνα διαμένω ἀργός, ἀλλ' οὔτε ἐδεξάμην ὅλως γράμμα τοιοῦτον, οὔτε ἤκουσα ταῦτα τὰ κατ' ἐμοῦ λαλούμενα μέχρι τῆς ὥρας ταύτης. πῶς δὲ καί, εἰ ἐδεχόμεν γράμμα τοιοῦτον, ἔμελλον ἐλθεῖν; ποῖον κανονικὸν μήνυμα βλέπω; τίνες κατήγοροι τῇ συνόδῳ παραστάντες καὶ λιβέλλους δόντες κατ' ἐμοῦ ἐνεγράψαντο, ἵνα τὴν ταυτοπάθειαν λάβωσι, τῶν ἀποδείξεων ἀπορήσαντες; τίνες τῶν ἀρχιερέων ἐπέμφθησαν πρὸς ἐμὲ, καθὼς οἱ θειοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες διαγορεύουσι; ποίαν διωρίαν κανονικὴν μοι δέδωκεν, ἢ πόσα μηνύματα, ἵνα, ἐὰν οὐκ ἔλθω, ἀργήσω; πῶς δὲ μοι ἔγραψεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ γράμματος; ὁ προϊστάμενος τῆς ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν, κῆρ Ματθαῖος Φακριστῆ. τοιούτων γραμμάτων ἐλθόντων πρὸς ἐμὲ, εἶπερ καὶ ἤρχοντο, ἔδει με ἐλθεῖν ἐνταῦθα καὶ κρίνεσθαι; οὐδέποτε ἂν ἐκαίησα τοῦτο. ἐγὼ δὲ καὶ τούτων πάντων κανονικῶς προβάντων, εἰ προσέβαινον, οὐδ' ὅλως ἔμελλον ἐλθεῖν· ἔφευγον γὰρ ἂν οὐ τὴν κρίσιν, οὐδὲ τὴν δικαίαν ἐξέτασιν, ἀλλὰ φανερώς ἐχθρὸν ἡμέτερον καὶ πόλεμιώτατον.

ὁμῶς καὶ τούτων ὄντων τότε μὲν, δι' ἧς εἶπον αἰτίας, τὴν κρίσιν ἴσως ἐξέφευγον, νῦν δὲ ἰδοὺ πάρειμι, καὶ εἴπερ εἰσὶ κατήγοροι λέγοντες κατ' ἐμοῦ, ἕτοιμός εἰμι, περὶ ὧν κατηγοροῦμαι, προθύμως ἀπολογεῖσθαι, δικαίαν κρίσιν βλέπων· πάντα γὰρ τὰ κατ' ἐμοῦ λαλούμενα ψευδὸς εἶναι λέγω καὶ μὴ ὄν, πρὸς ταῦτα ἢ μετριότης ἡμῶν γνώμη καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων διέκρινε, δίκαια λέγειν αὐτόν· ὅπως γὰρ πρὸς αὐτόν ὁ χρηματίσας πατριάρχης διέκειτο, πᾶσιν ἔστι φανερόν καὶ τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς τιμιωτάτοις ἀρχουσι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῷ κλήρῳ παντὶ, καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ γεγραμμένα οὐδενὸς ἔχονται λόγου κανονικοῦ, ἀλλ' αὐτόθεν ἐλέγχονται ψευδῆ καὶ κατεγνωσμένα, οὔτε γὰρ κατηγόρους ἔχουσιν, οὔτε μηνύματα κανονικὰ πρὸς αὐτόν ἐπέμφθησαν, οὔτε διωρῖα ἐδόθη, οὔτε κἄν ὅλως ἑαυτοῖς συμφωνοῦσιν· ὄν γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ γράμματος ἀπεστέρησε τοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης ὀνόματος καὶ τοῦ συνήθους προσήματος τῶν μητροπολιτῶν καὶ καθέλλα τῆς ἀξίας δίχα κρίσεως, δίχα ἐξετάσεως, δίχα μηνυμάτων, μηδὲ χώραν ἀπολογίας αὐτῷ δοῦς, τοῦτον ἕστερον ἀργεῖ τῆς ἱερωσύνης, ἣν οὐ σύγχωρεῖ αὐτῷ κατ' ἀρχὰς ἔχειν. ἐπεὶ τοίνυν οὔτε τότε, οὔτε νῦν πάρεισιν οἱ κατηγοροῦντες αὐτοῦ, ἵνα κανονικῶς ἀπολογησῆται, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, διαμένειν τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Σερρῶν ἀθῶνον πάντη καὶ ἀνεύθυνον ἀπὸ τῶν κατ' αὐτοῦ γραφέντων ἐγκλημάτων παρὰ τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου καὶ ἀργὰ εἶναι καὶ ἄκυρα καὶ ἀβέβαια ταῦτα, ὥσπερ ἂν εἰ μηδὲ ἐγένοντο διαγραφόμενα, ἤδη διὰ τοῦ παρόντος γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα καὶ κατεγνωσμένα καὶ πολέμου καὶ ἐχθροῦ κατηγορήματα, αὐτόν δὲ τὸν μητροπολίτην Σερρῶν καὶ ἀδελφόν ἔχομεν καὶ συλλειτουργόν καὶ τῆς μεθ' ἡμῶν ἀξιούμεν κοινωνίας, οὐ λόγους μόνον, ἀλλὰ καὶ πράγμασιν, οὐδαμῶς ἐνεχόμενον ποτὲ τῶν καιρῶν εἰς τὴν περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ψευδῶς λαληθέντων ἐξέτασιν ἢ ὅλως ὑφείλοντα περὶ τούτων ἀπολογεῖσθαι. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ δηλωθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σερρῶν καὶ ὑπερτίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ τὸ παρὸν αὐτῆς ἀθροτικὸν γράμμα δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὲ ματίφ ἐν δ. ὁσκάτης †.

CCCLXXV. 6891 (1383) martio, ind. VI.

Patriarcha iubet dividi monasteria patriarchae Athanasii, in quibus viri mulieresque una habitabant.

† Σιγίλλιον τοῦ μερισμοῦ τῶν κτημάτων καὶ τῶν μοναστηρίων τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου †.

† Εἰ μὲν οἷόν τε ἦν καὶ τὸ πεφυκὸς ἐχορήγει ἐπὶ τοῦ προσήκοντος σχήματος μένειν τὰ καλῶς τὴν ἀρχὴν γεγονότα, οὐδὲ διορθώσεως ἂν ἐδέησε τοῖς τὴν τοιαύτην ἀρχὴν ἐγχειρισθεῖσι παρὰ θεοῦ, ἀρκούσης τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως καὶ τῆς ἀρχῆθεν ἐντεθείσης αὐτοῖς τάξεως πρὸς τὴν ἰδίαν διαμονὴν τε καὶ σύστασιν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ἦττον ἢ ῥαθυμία καὶ ἡ περὶ τὰ φαῦλα τῶν πλειόνων σπουδὴ ἤπερ ἡ τοῦ καιροῦ καὶ τῶν πραγμάτων ἄτακτος φορὰ τε καὶ κίνησις ὥσπερ ἐξ ἀντιρρόπου παρασκευῆς εἰς τὰναντία πολλάκις τὰ κάλλιστα μεθίστα, ἀνάγκη τοῖς τῶν τοιούτων διορθωταῖς περὶ τὴν θεραπείαν σπουδῆν εἰσάγειν, ὅση δυνατὴ, καὶ χεῖρα τοῖς κειμένοις ὑρέγειν· καὶ γὰρ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν τὴν πρώτην ἀπολέσασαν πλάσιν ἐλεεινῶς καὶ εἰς ἔσχατον ἀπωλείας βάραθρον ἐμπεσοῦσαν οὐ παρείθε διὰ πέλαγος ἄφατον ἐλέους, ἀλλὰ καὶ δευτέρας ἐδέησεν αὐτῷ ἀναπλάσεως, πολλῶ τῆς προτέρας θαυμασιωτέρας καὶ μείζονος. ὁ γοῦν ἀγιώτατος πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος ὁ ἐν πατριάρχαις αἰδιμος οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς γεγονότος γενεᾶς καὶ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, εἴπερ τις ἄλλος, κοσμήσας καὶ πολλὰ λόγου καὶ μνήμης ἄξια πεποιηκὼς πρὸς ὠφέλειαν ψυχῶν, καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰργάσατο, τὴν τῶν μοναστηρίων οἰκοδομὴν καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς τῶν τοσοῦτων ψυχῶν κατοίκησιν τῶν ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας ἐπιστρεφόντων, λιμένα τὴν τῶν οὐρανῶν προξενούντα βασιλείαν, οἷς πολλὰ μὲν ἀφιέρωσε κτήματα, οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἕτερα πράγματα καὶ τύπους καὶ κανόνας ἐξέδωκε προσευχῆς καὶ διαίτης καὶ τῆς ἀκριβεστερας τῶν μοναχῶν πολιτείας· ἐν δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀποκατέστησε, καλὸν μὲν καὶ αὐτὸ, καὶ τελείων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἔργον, οἷς πρὸς τὸ τῆς ἀπαθείας ἀκρότατον ἀνελθοῦσιν οὐδὲ διαίρησις ἔστιν ἄρρενος καὶ θήλεος, οἷος ἐκεῖνος ὁ μέγας ἦν, τοιαύτους καὶ τοὺς μαθητάς εἶναι διδάσκων, τὴν τῶν γυναικῶν φημι μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἔγνωσιν ὁμοῦ καὶ διαίρησιν, ὥστε τὴν μὲν κατοικίαν ἰδίαν ἔχειν καὶ

χωρίς ἑκάτερον μέρος μονάζειν, ὑποκείσθαι δὲ τοῖς μοναχοῖς τὰς γυναικάς καὶ τὴν αὐτὴν ἔχειν καὶ διαίταν καὶ πολιτείαν καὶ ὑφ' ἐνὶ καθηγεμόνι τετάχθαι, καὶ κοινὰ μὲν εἶναι τὰ κτήματα, κοινήν δὲ καὶ τὴν τροφήν, ἀνάγκην ἔχόντων τῶν ἀνδρῶν τῆς καθ' ἑκάστην τραπέζης ἐκείνων φροντίζειν, ἅπερ, ἕως μὲν ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐν τῷ παρόντι βίω εἰς κοινὸν ἀπάντων ὕψελος ἦν, καὶ καλῶς ἐτηροῦντο καὶ παρὰ πάντων ἐστέργοντο, ἀγγέλων πολιτείαν ἐπὶ γῆς μιμουμένων, ἐκείνου δὲ πρὸς ὃν ἐπόθει θεὸν ἐκδημήσαντος, τοσοῦτον ὑπορρεῖν ἤρξατο κατὰ μικρὸν τὸ καλὸν τοῦτο καὶ ἀξιόλογον ἔργον, καὶ εἰς τοσαύτην κατήντησεν ἀταξίαν, ὥστε καὶ εἰς τὸ ἐναντίον κατ' ὀλίγον ἔλθειν καὶ κακίαν ἀντὶ τῆς ἀρετῆς γενέσθαι καὶ μὴ μόνον οὐκ ἐπαινεῖσθαι τὴν πράξιν ἐκείνην παρὰ τινῶν, ἀλλὰ καὶ φέγασθαι παρὰ πάντων, κατηγορούντων τῆς ἀγίας ἐκείνης καὶ ἀπλάστου ψυχῆς· οὐ μόνον γὰρ οὐδεμίαν ὠφέλεια ἦν πνευματικὴ, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ πολλὴ ἢ ζημία καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καιριώτατα τὸν ψυχικὸν φέρουσα κίνδυνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς σωματικοῖς οὐκ ὀλίγην φθορὰν προεξένησε, τῶν μὲν γυναικῶν οὐδαμῶς ἐργαζομένων, τῶν δὲ ἀνδρῶν ἀμελούντων παντάπασιν τῶν κτημάτων, ὡς οὐχ ὑπὲρ ἑαυτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐργαζομένων. ἐντεῦθεν διαίρεσις καὶ διχοστασίαι καὶ ἔρις, καὶ τὸ τῆς ἀγάπης ἀπελήλατο χρῆμα, καὶ οὐδαμοῦ εἰρήνη, καὶ τὸ φιλάδελφον ἀπέπετη παντάπασιν, καὶ πᾶν αὐτοῖς εἰσεψυθάρη τὸ ἐναντίον, καὶ πάσης κακίας εἰσεχώμασε εἶδος, καὶ ἔργα πράττουσι μὴ τοι γε μοναχῶν, ἀλλ' οὐδὲ χριστιανῶν ἀπλῶς ἄξια· δι' ἅπερ ἡ μετριότης ἡμῶν, κρίμασι θειοτέροις ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν ἀνεληθοῦσα θρόνον, ὠδινομένη τὴν φοχὴν καὶ ἀλγοῦσα καὶ τρόπον θεραπείας ἐπιζητοῦσα εὔρε καὶ δὴ σὺν θεῷ οὐκ ἀπάθοντα οἶμαι καὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ἀγίου, ἀλλὰ καὶ λίαν συναῖδοντα· συνδιασκεφαμένη καὶ γὰρ ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ περὶ αὐτὴν ὀμηγύρει τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, προθύμους εὔροῦσα καὶ τοὺς τῶν μοναστηρίων τούτων μοναχοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ λίαν ἀποδεχομένους τοῦτο, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο, ἀπ' ἀλλήλων διαιρεῖσθαι τὰ μοναστήρια, καὶ ἐπεὶ ἀκριβεῖ βασάνῃ καὶ ἐξετάσει τὸ πρᾶγμα δοῦσα εὔρε τοὺς μὲν ἄνδρας πολλοὺς, τὰς δὲ γυναῖκας ὀλίγας, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἀριθμὸν τῶν προσώπων ἔγνω τὸν μερισμὸν τῶν κτημάτων ποιῆσαι. ἐπεὶ τοίνυν διπλάσιοι γίνονται πρὸς αὐτὰς ἀριθμηθέντες οἱ μοναχοί, εἰς διμυρία

καὶ τρίτα τὸν μερισμὸν ἐποιήσατο, καὶ τὰ μὲν ἀμπέλια καὶ λοιπὰ κτήματα γεωμετρηθέντα καὶ τιμηθέντα παρ' εἰδημόνων ἀνθρώπων, προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κατὰ τε ποσὸν καὶ ποιὸν ἐμερίσθησαν, τὰ δὲ χωράφια ἀπλῶς εἰς διμοῖρα καὶ τρίτα, ὅθεν καὶ τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπολύουσα σιγυλλιώδες γράμμα συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐν ἁγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ εἰρημένα μοναστήρια καὶ ἀπ' ἀλλήλων διαιρεθῆναι, ὥστε τὸ μὲν ἀνδρῶν καθ' ἑαυτὸ διαγεῖν, τὸ δὲ γυναικεῖον ὁμοίως ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸ, καὶ μηδεμίαν ἐνώσιν ἢ ὁμόνοιαν ἔχειν πρὸς ἀλλήλα. ὁ δὲ τῶν κτημάτων μερισμὸς οὕτως ἐγένετο παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος· πρῶτον μὲν ἑκάτερον μοναστήριον ὀφείλει ἔχειν ἰδίως τὴν ἰδίαν περιοχὴν καὶ μηδεμίαν ἔχειν κοινωνίαν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, τὰ δὲ κτήματα οὕτως ἐμερίσθησαν· ἔλαβον οἱ μοναχοὶ τὰ ἐντὸς τοῦ κατ' αὐτοὺς μοναστηρίου ἀμπέλια, τιμῆς ὑπερπύρων διαχιλίων τετρακοσίων ὀγδοηκονταπέντε, αἱ μοναχαὶ τὰ πλησίον αὐτῶν ἀμπέλια καὶ τὸ περὶ τὴν Χρυσὴν Πύλῃν μετὰ τοῦ χωραφίου, τιμῆς ὑπερπύρων χιλίων ἑβδομηκονταῖξ. λαβόντων οὖν τῶν ἀνδρῶν διπλάσια τῶν μοναχῶν, περισσεύουσιν εἰς αὐτοὺς καὶ ὑπέρπυρα τριακόσια τριακοντατρία. τὸ τζιμουλαρεῖον οἱ ἄνδρες εἰς ὑπέρπυρα διακόσια, τὸ μαγκικεῖον αἱ γυναῖκες εἰς ὑπέρπυρα ἑκατὸν. τὸ ἀμπέλιον τῆς Ἀναπνοᾶδος ὀφείλει μερισθῆναι εἰς τὰ δύο μοναστήρια εἰς διμοῖρα καὶ τρίτα, ὁμοίως, ὅταν ἐλευθερωθῇ, καὶ ὁ κῆπος, ὃν κρατεῖ εἰς ἐνέχυρον ἢ Ἰερακίνη. οἱ μοναχοὶ τὰ χωράφια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ αἱ μοναχαὶ τὰ χωράφια τοῦ Μοναστηριώτου. οἱ μοναχοὶ τὰ ἀμπέλια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου εἰς ὑπέρπυρα διακόσια ἑξηκοντατέσσαρα, αἱ μοναχαὶ τὰ ἀμπέλια τοῦ Μοναστηριώτου εἰς ὑπέρπυρα διακόσια τεσσαράκοντα, ἀφ' ὧν τὰ μὲν ἑκατὸν τριακονταδύο ἔλαβον ἀναλόγως πρὸς τοὺς μοναχοὺς, τὰ δὲ λοιπὰ ἑκατὸν ὀκτώ ἔχουσι περισσά, ἔλαβον δὲ καὶ αὐτὰ διὰ τὸ ὀφειλόμενον αὐταῖς χρέος ἀπὸ τῶν τριακοσίων τριακοντατριῶν ὧν εἶχον ἐκεῖνοι κατὰ περίσσειαν. ὀφείλεται αὐταῖς εἰς τὴν καθόλου ἰκάνωσιν καὶ ὑπέρπυρα πεντηκονταοκτώ ἡμισυ, ὀφείλουσιν αὐταῖς οἱ μοναχοὶ καὶ τέλος ὑπερπύρων εἰκοσιτριῶν. αἱ μοναχαὶ τὸν ὕδρομύλωνα ἔχοντα κατέτος ἐνοίκιον ὑπερπύρων τεσσαράκοντα, αἱ δὲ μοναχαὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Πινακιδίου ὑπέρπυρα ὀγδοήκοντα. ἔλαβον αἱ μοναχαὶ ἀντὶ τοῦ ὀφειλομένου αὐταῖς τέλους τῶν εἰκοσιτριῶν ὑπερπύρων ἰσό-

ποσα ὑπέρπυρα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Πινακιδίου, τὰ δὲ περιλειφθέντα, ὅσα ἂν ᾦσιν, ἐμέρισαν εἰς δίμοιρα καὶ τρίτα, ὁμοίως καὶ τὰ χωράφια τοῦ ὕδρομύλωνος ἐμέρισαν εἰς δίμοιρα καὶ τρίτα. ἔλαβον αἱ μοναχαὶ ἀπὸ τῶν χωραφίων τῶν ἐν τῷ Πινακιδίῳ τὸ τοῦ Βαράγκου μοδίων τῆς μέτρας ἐβδομηκονταοκτῶ, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα κατελείφθησαν τοῖς μοναχοῖς. ἔλαβον αἱ μοναχαὶ τὸ ἄλογον τοῦ μύλωνος, τὰ δὲ λοιπὰ τρία οἱ μοναχοὶ ὁμοίως ἐμερίσθησαν καὶ τὰ ζευγάρια. οἱ μοναχοὶ τὸ ἀμπέλτον τοῦ Πινακιδίου καὶ αἱ μοναχαὶ τὸ οἶκημα τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὴν μικρὰν πόλιν τῆς πόλεως. οἱ μοναχοὶ τὸ ἐν τῇ Μιτυλήνῃ κτήμα καὶ αἱ μοναχαὶ τὸ ἐν τῇ Παιδεστῷ. περὶ δὲ τοῦ χρέους τῶν διακοσίων πενήκοντα ὑπερπύρων, ὃ ὑφείλουσι κοινῶς τὰ δύο μοναστήρια, λέγομεν οὕτως· ὑφείλουσιν οἱ μοναχοὶ δέξασθαι τὰ πενήκονταοκτῶ ἡμῖσι ὑπέρπυρα, ἅπερ ὑφείλουσι πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἰσαγαγεῖν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν διπλάσια, ἧγγον ὑπέρπυρα ἑκατὸν δεκάεπτά, ὡς γίνεσθαι τὰ πάντα ὑπέρπυρα ἑκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε ἡμῖσι, καὶ ἀποδοῦναι τοῖς δανεισταῖς, τὰ δὲ περιλειφθέντα ἐβδομηκοντατέσσαρα ἡμῖσι ἕως τῶν διακοσίων πενήκοντα ὑφείλουσι καὶ αὐτὰ ἀποδοῦναι κατ' ἀναλογίαν δίμοιρα καὶ τρίτα, ἧγγον οἱ μοναχοὶ τὰ πενήκοντα καὶ αἱ μοναχαὶ τὰ εἰκοσιτέσσαρα ἡμῖσι. ταῦτα τυπωθέντα παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑφείλουσι τὸ στέργον ἔχειν καὶ βέβαιον εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους· ὥστε γὰρ ἀπαρακοίητα μένειν καὶ ἀπαρασάλευτα καὶ μηδέποτε ἢ ἐνωθῆναι πάλιν τὰ μοναστήρια ἢ κατεπεμβαίνειν καὶ ἐνοχλεῖν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ χάριν τοῦ μερισμοῦ τῶν κτημάτων, ἀφορισμὸν ἐκφωνεῖ ἢ μετριότης ἡμῶν βαρύτερον καὶ φρικώδη. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται συνοδικῶς καὶ τὸ παρὸν σιγίλλωδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν δυοῖν ἀντιγράφοις, ἐπιδοθέν ἑκατέρῃ τῶν εἰρημένων σεβασμίων μονῶν ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐταῖς εἰς μόνιμον καὶ διηνεκεῖ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς ἐνισταμένης σ' ἰνδ. τοῦ ςωη' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμένης πατριάρχης †.

CCCLXXVI. (6892—1384) martiō. ind. VII.

Professio fidei trium Latinorum.

† Ὁμολογία τοῦ ἀπὸ τῶν Λατίνων ἐλθόντος Τίτου †.

† Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν κ. τ. λ. πρὸς τοῦτοις ἀποβάλλομαι τὴν παρὰ τῶν Λατίνων γενομένην προσθήκην ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ συμβόλιῳ τὴν λέγουσαν, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πιστεύω γὰρ καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀποβάλλομαι δὲ καὶ πάντα τὰ ἔθιμα αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν καὶ διαγωγὴν, ὅσα εἰσὶν ἔξω τῆς καθολικῆς ἀγίας τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίας καὶ τῆς νομοθεσίας τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ θεοφύρων πατέρων, καὶ στέργω καὶ φρονῶ πάντα, ὅσα καὶ ἡ ἁγία ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προσέρχομαι ἑλοφύχως καὶ καθαρῶς τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, καὶ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' †.

† Piero da Verona.

Σίγνον | Ἰωάννου

τοῦ | Ἀμινσέλη.

οὗτος ἔστειξε τὴν παροῦσαν ὁμολογίαν, καὶ προσῆλθε τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπεβάλετο τὸ σέβας καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν Λατίνων μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' †.

CCCLXXVII. (6892—1383) maiō. ind. VII.

Promissio monachi Theodosii Rhodulii, magi.

† Ἐπεὶ πολλάκις εὐρέθην διενεργῶν ἐποδάς καὶ μαγίας, καὶ οὐ μόνον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐφθείρα καὶ τῆς δόξης ἐξέπεσον τοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἀκολουθήσας τοῦ σατανᾶ, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς ἀπώλεσά τῶν προσελθόντων μοι, διὰ καὶ ἐ(πη)ρίας καὶ ἠβρις καὶ διωγμοὺς ὑπέστην καὶ παρὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ παρὰ πάντων τῶν χριστιανῶν, νῦν δὲ πρὸς γήρας ἐφθάσα, καὶ τὸν θάνατον ὄρω πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀνέδραμον εἰς τὸν παναγιωτάτον δεσπότην ἡμῶν, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχῃν, τὸν κοινὸν προστάτην τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν πρὸς σωτηρίαν ὁδηγὸν καὶ βοηθὸν, καὶ ἐξομολογησάμην πάντα μετὰ ἀληθείας, ὅσα ἐποίησα, καὶ

ἐπιτησα βοήθειαν, πῶς ἵνα σοθῶ. ἐπεὶ γοῦν τὸν φιλόανθρωπον θεὸν μιμούμενος ἐδέξατο τὴν ἐμὴν ἐξομολόγησιν καὶ μετάνοιαν, πλήν μετὰ ὑποσχέσεως, ἤδη ποιῶ τὴν παραύσαν ἐγγράφως, καὶ ὑπόσχομαι ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας, μηδέποτε εὑρεθῆναι με, ἐνθα ἂν εὑρίσκομαι, ἵνα πράξω τι μαγικὸν ἢ ἐργασίαν ἄλλην ἀσεβείας σατανικῆν, ἀλλ' οὐδὲ εἶπω πρὸς τινὰ τὸν ἐλθόντα ἴσως ποτὲ καὶ ζητήσαντα, ἀλλὰ τηρήσω καὶ φυλάξω ἑμαυτὸν μέχρι καὶ τῆς τελευταίας μου ἀναπνοῆς ἀνώτερον καὶ ἐλεύθερον καὶ ἔξω σχεδὸν πάσης ὑποφίας τῶν σατανικῶν τούτων ἔργων, τηρῶν ἑμαυτὸν ἐν μετανοίᾳ καὶ θάκρυσιν καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, ὅπως τὸν θεὸν λάβω ἴλω καὶ εὐμενῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς δικαίας ἀνταποδοσεως. ἔτι δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀσφάλειαν διδῶμοι, ἵνα, εἰ εὑρεθῶ εἰς τοιοῦτόν τοι, ὃν ἐποιοῦν πρότερον, καταδικάζομαι οὐκ εἰς ἔξοριαν καὶ φυλακὴν, οὐδὲ ἀκροτηριασμόν σωματικόν, ἀλλὰ θάνατον παντελῆ, καὶ κατακαίομαι πυρὶ. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ ἐγγράφως τοῦτο οἰκειοχείρως πεποίηκα μηνὶ ματίῳ ἐν δ. ζ' †.

† Ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος θεοδόσιος μοναχὸς ὁ Φουδούλης †.

CCCLXXVIII. (6893—1384) septembri. ind. VIII.

Isidorus, metropolita Thessalonicensis, suspenditur.

† Ὁ χρηματίας μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, μοναχὲ κὼρ Ἰσιδώρῳ γινώσκεις, ὅτι πολλάκις σοι ἐγράψαμεν, ἀφ' οὗ παρητήσω τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ποιμνὴν, ἣν σοι ἐνεχείρισεν ὁ θεός, καὶ παρηνέταμεν καὶ εἰσηγητάμεθα, ἵνα παραλάβῃς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ποιῆς τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, μᾶλλον δὲ ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ πρὶν ἂν τοῦτο ποιήσῃς, ἔγραφε καὶ συνεβούλευσέ σοι πολλάκις, ἵνα μὴ γένηται, καὶ ὅτι ἀσυγχώρητον ἔχω τοῦτο, σὺ δὲ παρ' οὐδὲν θέμενος τὰς ἡμετέρας παραγγελίας καὶ τὰς τοσαύτας εἰσηγήσεις καὶ τὰ ἐπιτίμια, ψόφον μόνον κενὸν ἡγητάμενος ἐν τοσαύτῃ συγχύσει πραγμάτων καὶ σαραχῇ καὶ μεγίστῳ κλύδωνι, ὅτε οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι τὸν παρὶ ψυχῆς κέρχουσι καὶ κίνδυνον ὑφίστανται τοιοῦτον, ἔφυγες, προδότης γενόμενος τοῦ σώματος καὶ τῶν μελῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅτινά εἶδον οἱ χριστιανοὶ. ἐπειδὴ τοίνυν οὕτως ἐποίησας, ἄκουε τῆς τοι πρεπούσης προσηγορίας, ἣν οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ θεὸς ἀνωίτην ἔθηκεν ὁ ποιμνὴν, φησὶν,

ὁ καλὸς τὴν φυγὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων, ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάξει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων· ἐπεὶ οὖν παρ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου τὴν ἀπόφασιν ἔλαβες, ὅτι μισθωτὸς εἶ, καὶ οὐ ποιμὴν, καὶ παρείδες τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ φιλίαν (εἰ φιλεῖς με γάρ φησιν ποίμαινε τὰ πρόβατά μου) σὺ δὲ ἔργοις αὐτοῖς ἔδειξας, ὅτι οὐδόως φιλεῖς τὸν Χριστὸν, ἔχουμέν σε καὶ ἡμεῖς, ἐγὼ τε καὶ ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἀρχιερέων, τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ καὶ συλλειτουργῶν, καθ-
 ηρημένον τέλειον καὶ ἀποκεκομμένον τοῦ χοροῦ τῶν ἀρχιερέων ὡς ἀνάξιον πάσης ἱερωσύνης, καὶ μήτε εἶναι, μήτε ὀνομάζεσθαι ἱερέα ὅλως. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ μισθωτὸς, παρ' ὅσον μὲν καιρὸν δουλεύει, λαμβάνει τὸν μισθόν, τῆς δὲ δουλείας παροῦστος στερεῖται καὶ τοῦ μισθοῦ, ἦν μὲν δίκαιον ἀποδοῦναι σε καὶ ὅσα ἐκέρδησας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης πράγματα, δίχα μόνων ὧν ἐκεῖ καθήμενος ἐξω-
 δίασας ὑπὲρ σου. καὶ οὕτως ἀπεφώνησε ἡ σύνοδος, ὡς ἂν πάντα ἀποδοῖς πρὸς τοὺς εὐρισκομένους ἐκεῖ πτωχοὺς καὶ ἐνδεεῖς, ἢ δὲ με-
 τριότης ἡμῶν διὰ συγκατάβασιν ἀφήσῃ ταῦτα, πλὴν ὅσα ἔλαβες καὶ ἐξήλθες, οὐ μὴν καὶ τὰ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων εἰσοδήματα, ἅτινα ἐπώλησας· τοῦτο γὰρ ἐνὶ ἀδύνατον †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Σεπτεμβρίῳ 128. ἢ †.

CCOLXXIX. (6893—1384) septembri. ind. VIII.

Epistola Patriarchae ad papam Urbanum VI. de unione ecclesiarum.

† Πιττάκιον εἰς τὸν Πάπαν †.

† Τῷ μακαριωτάτῳ δεσπότῃ, τῷ Πάπα, κυρῷ Οὐρβανῷ, ἄκρῳ ἀρχιερεῖ ἀξιωτάτῳ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Φώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. τὸν προσή-
 κοντα χαιρετισμὸν ἀπονέμω τῇ μακαριότητί σου. ἦλθεν ἐγκαθῆθα ὁ αἰδεσιμώτατος ἐπίσκοπος Διαυλλίας, φρά Γουλιάμος, καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς λόγους τινὰς ὡς ἀπὸ τῆς μακαριότητός σου, οὐς ἀπεδεξάμεθα ὑπερ-
 βαλλόντως, καὶ εὐχαριστήσαμεν τῷ θεῷ καὶ τῇ μακαριότητί σου, ὅτι

δὲ οὐκ ἔφερε γράμματα τῆς μακαριότητός σου πρὸς ἡμᾶς, ἵνα πληροφορηθῶμεν βεβαίως περὶ ὧν εἶπε, διὰ τοῦτο οὐδὲν λέγομεν, ὅταν δὲ λάβωμεν ἀκριβῆ πληροφορίαν καὶ διὰ γραμμάτων καὶ δι' ἀποκρισίων τῆς μακαριότητός σου, καὶ γνωρίσωμεν φανερώτερον τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ τὸ θέλημα, τότε θέλομεν ὁῶσειν ἀπολογία τὴν πρέπουσαν· καὶ ἡμεῖς γὰρ λίαν ἀποδεχόμεθα τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν, πλὴν ἵνα γένηται, καθὼς θέλει ὁ θεὸς καὶ καθὼς ἦν καὶ πρὸ τοῦ σχίσματος, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ, καθὼς λέγουσι τινες περὶ ἡμῶν, ὅτι θέλομεν ἵνα ἔχωμεν ἡμεῖς τὰ πρωτεία, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἀπεδεχόμεθα τὴν ἔνωσιν, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἀληθές, ἡμεῖς γὰρ ὁμολογοῦμεν, ὅτι πρῶτόν σε ἔχομεν κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, μόνον ἔάν γένηται ἡ ἔνωσις, καθὼς πρέπει, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐν ἀληθείᾳ, ὅτι ὅσα γράμματα ἔρχονται εἰς ἡμᾶς, εἰς τὸν Τούρκον ὑπάγουσι πρότερον, πάσχομεν γὰρ ὑπὸ τῶν Τούρκων συγχωρήσει θεοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πλὴν ἔχομεν πᾶσαν ἐλευθερίαν ὥστε καὶ γράμματα δέχεσθαι καὶ ἀντιγράφειν καὶ ἐπιστέλλειν καὶ χειροτονεῖν καὶ πέμπειν ἐπισκόπους, ὅπου βουλόμεθα, καὶ πάντα πράττειν ἀκωλύτως τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ ἐν μέσῳ τῷ τόπῳ τῶν ἀσεβῶν. πληροφοροῦμεν οὖν καὶ τοῦτο τὴν μακριότητά σου, ὡς ἂν ἀνεμποδίστως γράφῃ πρὸς ἡμᾶς, περὶ ὧν βούλεται, ἕτοιμοι γὰρ ἐσμεν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων. ἔρρωσο, μακαριώτατε δέσποτα. διὰ τὸ ἀξιόπιστον ὑπεγράφη οἰκειοχείρως παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης †.

Ἐγράφη τὸν σεπτέβριον μῆνα τῆς ἡ' ἰνδ.

CCCLXXX. (6893—1385) martio. ind. VIII.

Metropolita Philadelphiæ nominatur exarchus.

† Μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ἡ' ἐδόθησαν ἐξαρχικῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφίας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀσίδας, τὰ Σύναδα καὶ ἡ Ἱεράπολις μετὰ καὶ τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.